

2024

Zimní příprava 2023 - 2024

Ačkoli takto krásná zima v letošním roce ještě nebyla a jízdu na kolech jsme nemohli nahradit běžkami, část Šlapet'áků nezahálela a stejně jako loni využívala dobrodiní tělocvičny Sokola Havlovice a pravidelně ve čtvrtek v podvečer se zde scházela ke sportování.

Většinou to byli:
Čáповá Hana,
Friebelová Eva,
Hejna Petr,
Luštinová Věra,
Luštinec Lád'a,
Stoklásková Mirka,
Vojtíšek Petr,
Vojtíšková Milena,
Žatecká Hana,
Žatecký Roman

Není potřeba velký počet seniorů, ale velký zápal a chuť se hýbat. Kola nám to na jaře vrátí.

24. 01. 2024

Před pár dní jsme dostali zprávu, že je volný termín v kuželkárně v Trutnově-Poříčí. Byli osloveni všichni Šlapet'áci, ale bohužel termín (24.1.2024) z různých důvodů (nemoc, dovolená) mnohým nevyhovoval. Sedm zájemců se ale rozhodlo jet vyzkoušet jiný druh sportu. Dříve jsme pravidelně jezdili na bowling, ale to jsme časem zrušili, protože dráhy byly špatné a více času jsme čekali na opravu, než hráli. Kuželkárna je přestěhovaná do Poříčí, kde se hraje i mistrovské zápasy. Členové klubu, kteří jsou na slovo vzatí, se nám věnovali. Vše nám vysvětlili, než nás pustili na dráhy. Někdo už kuželky hrál a jiní tady byli poprvé. Shodli jsme se, že sport to je velice zajímavý, ale i náročný. To jsme poznali, když nás nechali hrát "pyramidu". Někteří do odjezdu autobusu ani nestihli dohrát. Odcházeli jsme spokojení a rádi bychom si to ještě někdy zopakovali. Místní dopravou jsme se přemístili do středu Trutnova, kde jsme měli zamluvená místa na večeři v pivnici Sokolovna. Po chutné večeři a zhodnocení celé akce jsme odešli na autobusovou zastávku a vrátili se zpět domů. Byla to povedená akce.

25. 01. 2024

Protože [s výjimkou Karla (Zdeňka) Krause] jsme všichni již výběhové typy bez nároků na dodávky náhradních dílů, využili jsme pozvání klubu seniorů Havlovice ke společnému posezení a tanci v restauraci Amerika

Pozvánka pro naše seniory na uvítání Nového roku 2024

Posezení se koná ve čtvrtek **25. ledna 2024**

od **15.00 hod.**

v hostinci Amerika.

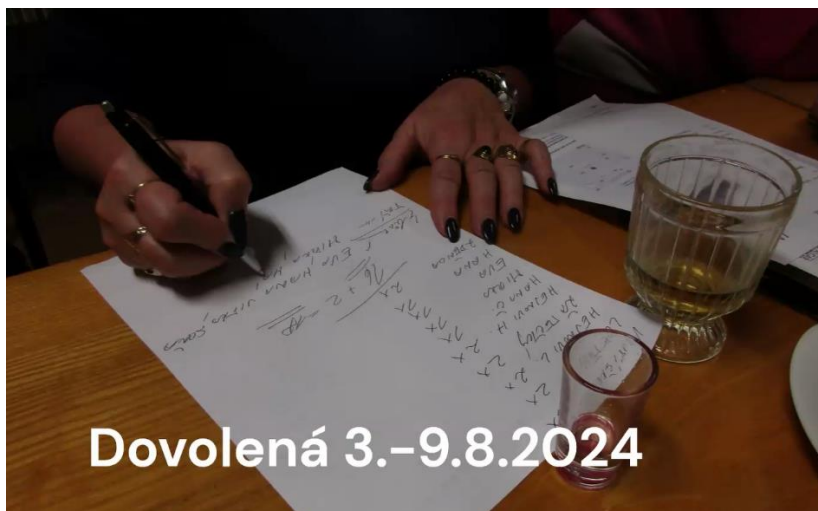
Hudba a občerstvení zajištěno!

Přijďte všichni, těšíme se na Vás !

07. 03. 2024

Sezóna jízd na kole v roce 2024 se kvapem blíží, a tak jsme využili zítřejší svátek žen abychom se v plném počtu sešli, zavzpomínali na loňskou dovolenou, připravili se na tu letošní, rozdali si „termínovník“ letošních jízd, a hlavně se dobře pobavili.

SEZNAM ČLENŮ ŠLAPETO HAVLOVICE + VP 2024

Příjmení a jméno	datum narození	svátek	VP 1	VP 2
Čápová Hana	21. 11. 1950	15. 08.	20. 06.	10. 10.
Dibelková Hana	05. 06. 1947	15. 08.	09. 05.	05. 09.
Filipová Soňa	22. 04. 1950	28. 03.	11. 04.	08. 08.
Friebelová Eva	11. 05. 1962	24. 12.	25. 04.	22. 08.
Hejna Petr	24. 03. 1953	29. 06.	04. 04.	01. 08.
Hejna Radek	20. 12. 1950	03. 07.	11. 07.	01. 08.
Hejnová Irena	08. 08. 1957	16. 04.	30. 05.	19. 09.
Kolertová Alena	08. 07. 1955	13. 08.	23. 05.	22. 08.
Rohanová Jitka	08.10.1962	05.12.	06.06.	26.09.
Luštinec Ladislav	30. 11. 1952	26. 06.	04. 07.	24. 10.
Luštinová Věra	06. 11. 1957	08. 10.	13. 06.	03. 10.
Stará Milada	31. 05. 1947	08. 02.	02. 05.	29. 08.
Starý Miroslav	25. 02. 1947	06. 03.	21. 03.	18. 07.
Stoklásková Mirka	06. 05. 1959	04. 05.	18. 04.	15. 08.
Vojtíšek Petr	08. 06. 1955	29. 06.	16. 05.	12. 09.
Vojtíšková Míla	29. 11. 1958	24. 01.	27. 06.	17. 10.
Žatecký Roman	07. 03. 1953	09. 08.	28. 03.	25. 07.

11. 03. 2024

Ani neuplynul celý týden od společného setkání Šlapetáků u příležitosti „svátku žen“ a ohromila nás smutná zpráva, že nás navždy opustila naše nejstarší kamarádka Zdeni Honzerová.

*S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým smutnou zprávu,
že nás navždy opustila naše drahá a milovaná
maminka, babička a prababička
paní*

Zdeňka Honzerová

*Zemřela v pondělí 11. března 2024
ve věku nedožitých 86 let.*

*Poslední rozloučení s naší drahou zesnulou se uskuteční
v úterý 19. března 2024 od 15 hodin
ve smuteční obřadní síni na hřbitově v Úpici.*

*“Milá Zdeničko, již Ti nebude dopřáno nám cokoli vyprávět, dávej, prosíme Tě, tam
shora na nás při našich vyjíždkách pozor”*

Tvoji kamarádi Šlapetřáci

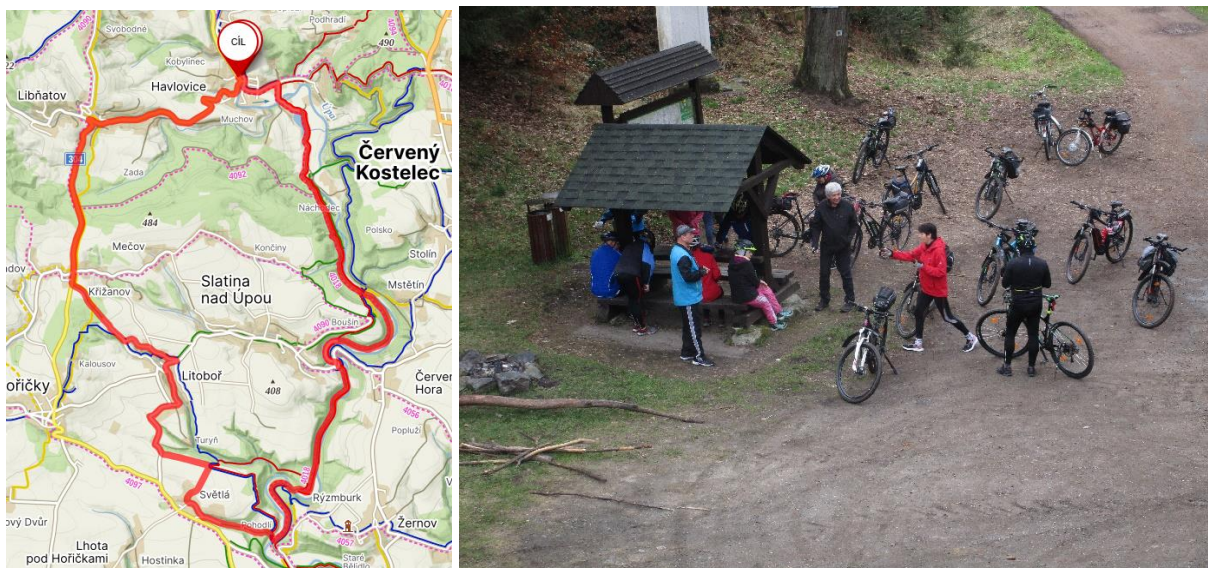
21. 03. 2024

Konečně můžeme na kola, a i když lehounce krápe, sjeli jsme se téměř v plném počtu: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Kraus Karel, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman.

Hejnová Irena, Hejna Radek si dovoluují a Kollertová Alena a Vojtíšková Milena po lehké nemoci odpočívají.

Klasicky jako poslední dva roky od vodníka kolem „Šiškovny“ ke Slatinskému mlýnu pro první letošní VP Mirka Starého.

Poté pokračujeme k opravenému Červenému mostu a Bathildinou stezkou (4018) a přes Pohodelskou lávku stoupáme do Světlé. Před odbočkou ke Zlámaným vodopádům odbočujeme doleva na polní cestu a dále pak do Litoboře, Křižanova a přes Libňatov míříme ho Havlovice.

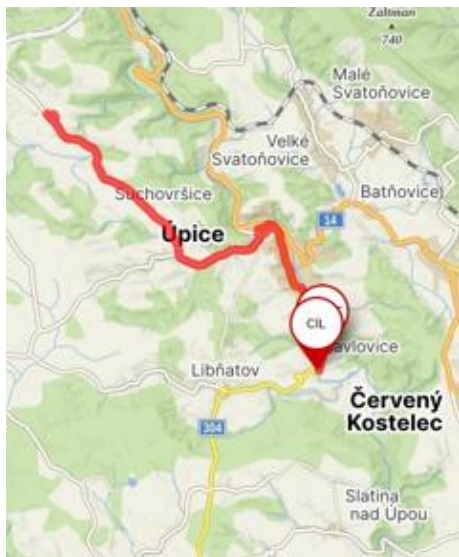
Končíme v suterénu kulturáku, kde pro nás zajistila Iveta Součková a Pavel Šrámek občerstvení (Amerika i Lávka jsou zavřené) a my jsme mohli letošní první vyjížďku podrobně zhodnotit a připravit se na celou sezónu ..... 23 km, převýšení 288 m.

28. 03. 2024

Je po dešti, a minimálně do sedmi prý pršet nebude, přesto Roman raději vybral náhradní trasu pro: Hanu Dibelkovou, Soňu Filipovou, Evu Friebelovou, Petra Hejnu, Radka Hejnu, Irenu Hejnovou, Karla Krause, Věru Luštinovou, Láďu Luštince a Romana Žateckého.

Startujeme od vodníka kolem sportovního areálu přes lávku a po cyklostezce do Úpice. Poté pokračujeme přes město kolem Dřevěnky na Poděbradovu ulici a do Radče. Na šestém kilometru odbočujeme na Trutnov a jedeme přes Rubínovice až do Starého Rokytníku. Zde odbočíme doprava a vystoupáme ke Kostelu sv. Šimona a sv. Juda a zejména ke zřícenině bývalého zámku (označeno na mapě) respektive bývalé tvrzi (popsáno na informačním panelu):

“Nedaleko kostela sv. Šimona a Judy stávala středověká tvrz. V mnoha publikacích je mylně uvedeno, že se nacházela v místech novější jezuitské residence, ale musíte se dívat od kostela na opačnou stranu. Lze předpokládat, že tvrz byla funkční od počátku 14. století, možná i dříve, neboť ve 14. století prokazatelně existovala obec Rokytník a kostel. Jednalo se o objekt strážního a správního charakteru na skalnatém ostrohu směrem k Trutnovu, sídlili v něm trutnovští manové, drobní šlechtici s vojenskou povinností vůči panovníkovi: v letech 1304 – 1307 Vilém z Rokytníka, na konci 14. století patřil Rokytník křížovnickému klášteru nas Zderaze, v době husitských válek Petr Manšvic z Rokytníka, 1454 Hašek z Rokytníka (jeho potomci později získali panství Ostroměř a nazývali se Ostroměřští z Rokytníka), 1455 – 1496 Alexandr Henc Temryc z Mosazného a Rokytníka s manželkou Hedvikou z Golu, 1502 Bernart ze Šumburka, 1529 Jindřich Berka z Dubé, 1542 Adam Zilvár z Pilníkova a na Vlčicích. V roce 1622 koupila panství Rokytník Marie Magdaléna Trčková z Lobkovic. A pak přišli na řadu jezuité – Ferdinand II. jim panství věnoval r. 1634 darem. Jezuité nechtěli sídlit na zpustlé a pravděpodobně požárem poškozené tvrzi postavili si na protilehlé straně od kostela zámeček – rezidenci.”

Než se dokážeme domluvit, kudy budeme pokračovat dál, počasí opět předvedlo, že předpovědi jsou jen na papíře (dnes spíše na internetu), ale skutečnost je mnohdy zcela jiná – pršet prý bude až v sedm, ale začalo teď a tady. A tak se obracíme a vracíme stejnou cestou domů, jen Karel a Roman si trasu prodloužili o Most Svatopluka Čecha, nicméně jsme se sešli na cyklostezce a skončili v klubovně sportovního areálu Sokola Havlovice ..... 22 km, převýšení 274 m.

04. 04. 2024

Již třetí vyjížďka a stále stejné počasí: jedna meteostanice hlásí déšť v 16.00, druhá ve 20.00, tak jsme to zprůměrovali a vyrazili: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebešová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

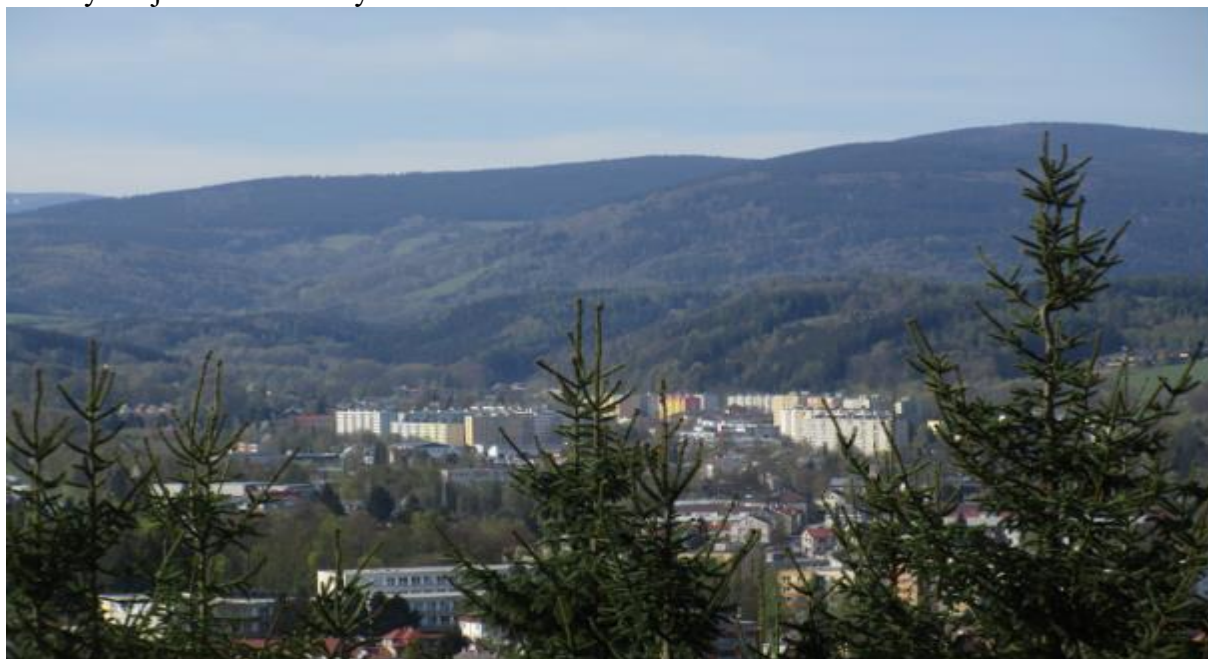
Tentokrát nás vede Petr Hejna. Startujeme od vodníka a raději po silnici II/304 do Libňatova a dále do Křižanova. U stále nedokončené hospody odbočujeme na 4090 do Mečova (Kurník pochopitelně zavřen), a tak pokračujeme dále s maličkým zakufrováním ve Slatině nad Úpou, kde se nám ztratili Luštinovci, zatímco my ostatní jsme si dali VP na letní scéně Slatina nad Úpou. Rychle jsme se zorientovali a po mostě nad Úpou pokračujeme po 4056 do Červené Hory, kde jsme se opět sešli všichni a pokračujeme k rozhledně Žernov. Začíná krápat, proto vybíráme nejrychlejší cestu domů – kolem Hájovny na Pohodlí a po Pohohelské lávce po 4018 ke Slatinskému mlýnu. Začíná lejt, a tak bereme za vděk Slatinskému mostu. Po chvíli déšť řídne, a tak vyrážíme k domovu. O co je vody z nebe méně, o to vody a bláta na cestě přibývá. Nedá se nic dělat, musíme pokračovat. Když jsme se po 27 km s převýšením 440 m dojíždíme do Havlovice, je po dešti. Skončili jsme opět v klubovně sportovního areálu Sokola Havlovice.

11. 04. 2024

Konečně slunečno a bez strašení deštěm. Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtišek Petr, Vojtišková Míla a Žatecký Roman vyrážejí na trasu Soni Filipové.

Startujeme klasicky od vodníka kolem sportovního areálu a dále po cyklostezce do Úpice. Poté pokračujeme přes město kolem Dřevěnky na Poděbradovu ulici a do Radče a dále přes Starý Rokytník na Trutnov. Končíme u Památníku generála Gablenze od kterého ale pro stále rychleji rostoucí smrky není skoro nikam vidět.

Po přestávce se vracíme přes Sluneční stráň, překračujeme II/37 a po Hřbitovní a Svojsické projíždíme Bojiště, pak podjíždíme zpět II/37 a stoupáme k Přístřešku pod Houskou, překračujeme trasu dálnice D11 (kvůli Metrostavu stále nezestavěnou) k Pomníku obětem války 1866. Je stále nádherně, a tak jsme se rozhodli si prodloužit trasu po přírodních cestách až do Studence. Chvilinku bereme za vděk silnicím, ale před klesáním na Radeč uhýbáme doprava na polní cesty mezi Maršovem u Úpice, Svobodném a Libňatovem. Po průjezdu areálem zemědělského družstva jsme skončili ve sportovním areálu Sokola Havlovice ..... 35 km, převýšení 454 m.

18. 04. 2024

Zima to ještě nevzdala, v Žacléři dokonce silně sněží, ale sedmička statečných: Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejna Petr, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stoklásková Mirka a Vojtíšek Petr to nevzdala a vyrazila na trasu Mirky.

Od vodníka zamíříme do Kobylince a po poznávacím okruhu U nás vystoupáme nad Úpici a Jiskrovou ulicí sjíždíme Krétou na Poděbradovu ulici. Přejíždíme Úpu, mjíjíme ZUŠku a na chvíli musíme vzít za vděk I/14 do Suchovršic. Před restaurací U Rážů odbočujeme doprava, pak pro cyklisty chutnou metodou střídavě nahoru, dolů, nahoru kolem Kvíčaly, železniční trati, přes Velké Svatoňovice konečně dojíždíme k odpočinkovému místu Na Bremstu, kde kromě VP:

zařadoval i nečekaný poryv větru:

Po kontrole kol pokračujeme 4092 kolem geologického výchozu do Malých Svatoňovic,

kteří následně projedeme a zase systémem nahoru, dolů do Petrovic a dále do Strážkovic.

Následně Strážkovicou cestou, kolem Haldy Ida sjíždíme do Rtně v Podkrkonoší. A zase nahoru, tentokrát po zelené míříme do Úpice. Zde u Milady a Mirka Starých konečně krátký, ale zasloužený odpočinek. No a pak už jen nad Jutou, přes Poluží se vracíme do Havlovic. Mirka nás vůbec nešetřila, ... 25 km by ještě šlo, ale převýšení 682 m bylo docela výživné.

25. 04. 2024

Oproti minulému týdnu se nic nezměnilo, jen všude v okolí jsou mrazem navíc spálené rozkvetlé stromy, ale my se nevzdáváme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Petr, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka a Žatecký Roman sedáme na kola a jedeme:

Jako vždy od vodníka dnes jedeme kolem sportovního areálu přes Popluží na Podhradí. VP absolvujeme u č.p. 74 a pak pokračujeme přes Vizmburk po Cestě Boženy Němcové (4018) k Devíti křížům. U státní silnice I/14 se obracíme a po 4094 přes Končiny sjíždíme do Rtně v Podkrkonoší. Zde nám Eva Friebelová ukázala nám neznámou lokalitu „dřevěných soch“.

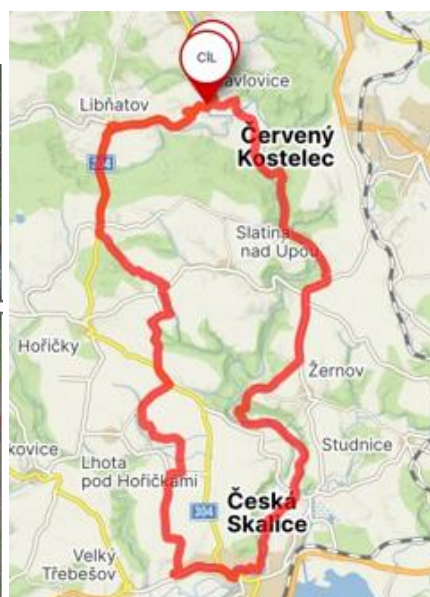

Po prohlídce klikujeme místními rtyňskými komunikacemi (abychom se co nejdéle vyhnuli I/14) a vystoupáme pod Haldu Ida. Kolem kalových rybníků sjíždíme k viaduktu a pak projíždíme Malé Svatoňovice, Velké Svatoňovice a kolem Batňovického rybníka a kostela Sv. Bartoloměje dojíždíme do Úpice. Zde se opět, jak to jen jde, vyhýbáme páteřní komunikaci I/14 a nakonec po cyklostezce se vracíme do Havlovice ..... 23 km, převýšení 367 m.

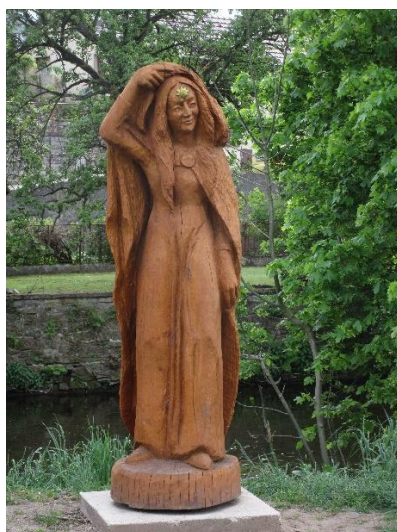
02. 05. 2024

Dnes nás na dálku řídila Milada Stará, která se chystá na operaci, a tak všechny dnešní kilometry věnují: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Kraus Karel, Petr Vojtíšek a Žatecký Roman k jejímu úspěšnému uzdravení.

Od vodníka kolem Jindry přes Náchodec, pak po modré k hájovně Pod Boušínem a dále pokračujeme k Žebráckému vodopádu, přes Červenou Horu a kolem zříceniny Rýzmburku sjíždíme k Bílému mostu. Pak projíždíme Babiččino údolí a od Vilémova mostu po zelené kolem Úpy k dřevěné soše perníkové chaloupky a ježibaby. Zde čekání na obě Hanky, které vyjízděly za námi opožděně využijeme k VP.

Pokračujeme po 4018 s odbočením na trasu „Z pohádky do pohádky“ s dřevěnými sochami – princezna se zlatou hvězdou na čele, čert a káča, princ Bajaja, pyšná princezna, o neposlušných kůzlátkách .....

..... a poté kolem Muzea Boženy Němcové dojíždíme k Hospůdce Ruchadlo v Zájezdu, kde nám rozmazlovali naše děvčata fantastickými zákusky.

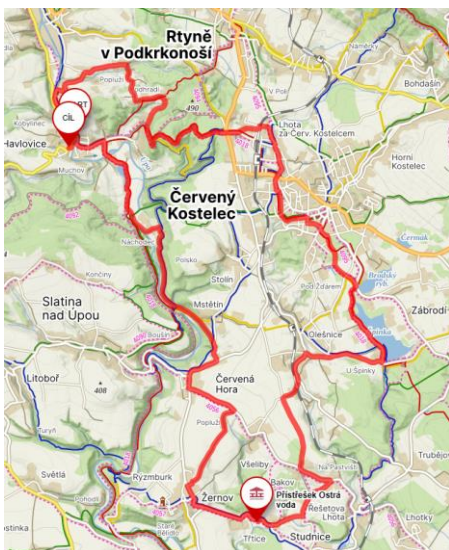

Domů se vracíme kolem sadů Na panském, přes Vestec, Hostinku, Světlou, Litoboř, Křižanov a Libňatov. Končíme na sportovním areálu Sokola Havlovice ..... 34 km, převýšení 386 m.

09. 05. 2024

I když se blíží trojice svatých – Pankrác, Servác, Bonifác – den je jako vymalovaný, a tak vyrážíme na trasu Hanky Dibelkové: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Kraus Karel, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Stejně jako minulý týden jedeme trasou od vodníka kolem Jindry k Náchodci, kde se z významného stromu obce Havlovice – Peterkova topolu černého stal památný pařez.

Od něj dále pokračujeme po modré k hájovně Pod Boušínem a k Žebráckému vodopádu, přes Červenou Horu a nově přes Žernov k přístřešku Ostrá voda do Studnice – Třtice, který využijeme k VP.

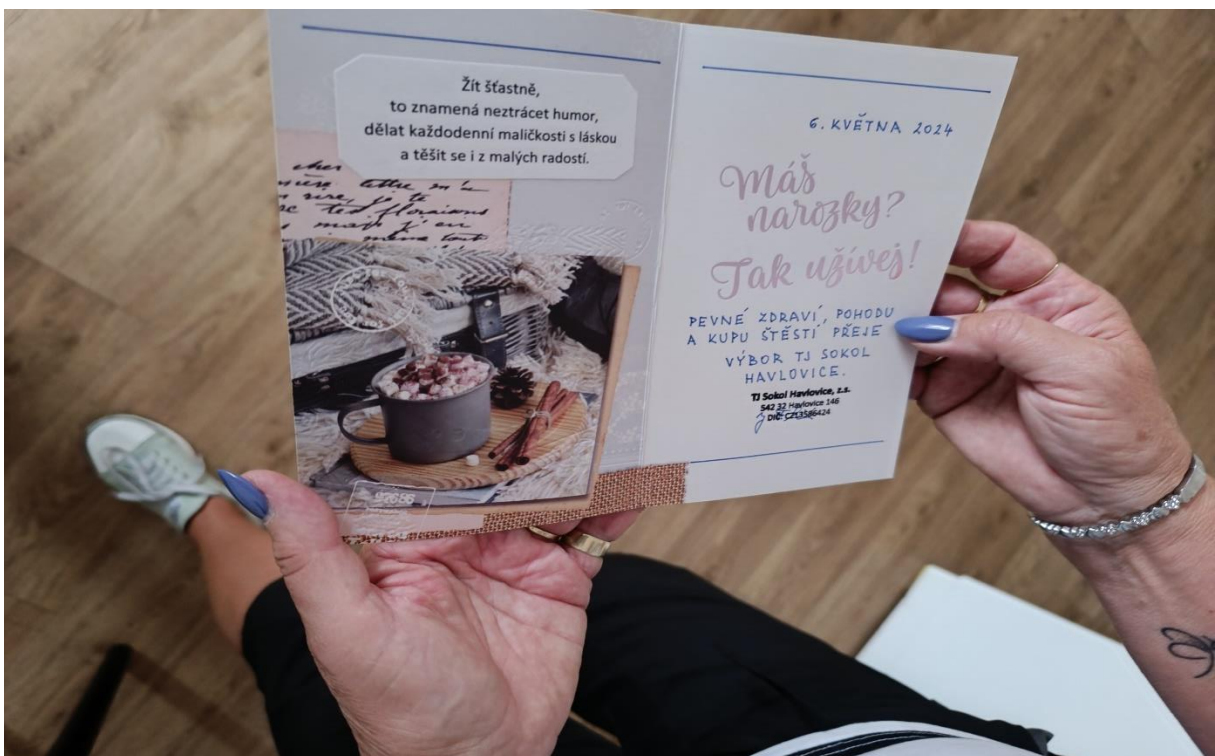
Domů se vracíme přes Bakov a Olešnici ke Kiosku Špinka. Zde si dáme občerstvení včetně nanuků a kolem Špinky a částečně i Broďáku zamíříme přes Červený Kostelec, Devět křížů, Vizmburk, Podhradí a Popluží ke sportovnímu areálu Sokola Havlovice .....32 km ..... převýšení 440 m.

10. 05. 2024

O půl šesté v klubovně seniorů Havlovice se sešli šlapetáci: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Kraus Karel, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecká Hana a Žatecký Roman, aby společně oslavili jediné letošní kulaté (osmnáctiny) Mirky Stoklaskové.

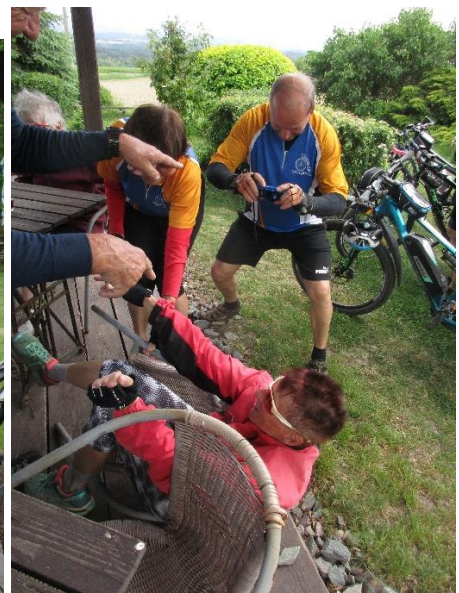
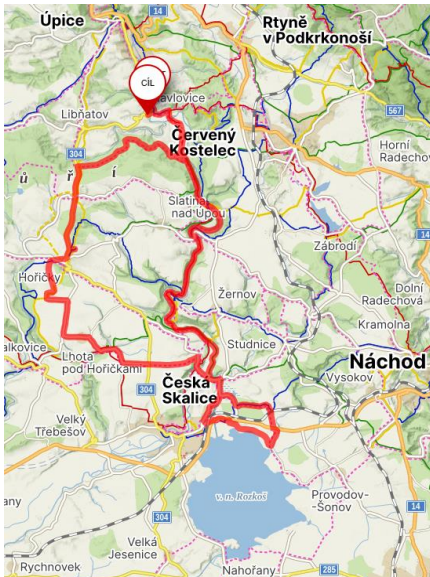

16. 05. 2024

Před rokem nás vedl Petr Vojtíšek k Rozkoši, tak uvidíme, co si na nás přichystal dnes, a tak: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, LuštincoVá Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Kraus Karel, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman vyrážíme plni očekávání.

Už asi potřetí za sebou od vodníka kolem Jindry, tentokrát k Přístřešku Šiškovna. Od něj po 4092 pod vrchy Na Signálu a Na Příčnici (434 m n.m.) k silnici II/304 a přes Křižanov k Barunčině vyhlídce v Hoříčkách kde kromě VP zachraňujeme i Evu Friebeľovou.

Od ní po chvilkovém odpočinku pokračujeme přes Hoříčky, Nový Dvůr, Lhotu pod Hoříčkami, kolem Větrníku (zavřeno) ke kiosku U zámku Ratibořice. Zde po kávě zjišťujeme, že počasí stále drží, a tak Petr nezklamal a přes Zlích a Českou Skalici, kolem kempu Rozkoš nás přivedl k vodní nádrži Rozkoš. Letos je pod mrakem, a tak se konečně dá vyfotit:

Domů se vracíme přes Kleny se zastávkou u Spícího lva – pomníku bitvy 1866:

Na místě, kde probíhaly nejtěžší boje bitvy u České Skalice a kde bylo pohřbeno 80 padlých vojáků, byl postaven pomník věnovaný setníku Emilu Riedlovi a poručíku Adolfu Studničkovi. Pomník má podobu spícího kamenného lva na vysokém podstavci. Připomíná bitvu u České Skalice,

a Farmy Dubno. Stříbrnou lišku sice vystřídal slepice, ale voliéra s párem pávů a několika papoušků zůstala zachována.

Pak už jen kolem Starého bělidla, přes Bílý a Červený most babiččiným údolím kolem Přístřešku Šiškovna ke sportovnímu areálu Sokola Havlovice .....43 km ..... převýšení 431 m.

23. 05. 2024

Dnes nás měla vést Alena Kollertová, ale vzhledem k berlím po prodělané operaci nás jen přišla odstartovat a velení delegovala na Karla Krause. Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman doufají, že dnešek přečkají bez úhony.

Jinak to už asi neumíme, a tak zase k Jindrovi. Od něj přes Náchodec k rozcestí Pod Kramflekem s VP v tradičním lesním zátiší. U průmyslového areálu přejíždíme hlavní silnici a kličkujeme okrajem Červeného Kostelce ke Špince (výjimečně nezastavujeme), podjíždíme Bukovou horu a pokračujeme přes Trubějov na Kramolnou a dále na Lhotecký dvůr. Zde odbočíme na cyklostezku 4056, která obkružuje letiště Náchod ve Vysokově. Asi po 300 metrech odbočujeme doprava a po polňačce jedeme k Pomníku obětem války 1866: *Pomník je věnovaný 6. praporu rakouských polních myslivců, kteří v těchto místech padli na konci bitvy u Náchoda 27. června 1866. Autorem návrhu je sochař Quido Kocián, pomník sám vytvořil František Hnátek z Hořic. Na podstavci jsou vysekány verše Jaroslava Vrchlického a Torresaniho.*

Po VP věnované Karlem Krausem se vracíme na „4056“ a v Aleji Vysokov jsme se zastavili u dalšího pomníku války 1866, tentokrát je jezdecké bitvy: *Nad obcí Vysokov se 27. června 1866 střetla pruská a rakouská vojska. Během bitvy trvající údajně 35 minut byly na obou stranách zaznamenány značné ztráty. V roce 1901 byl na místě postaven pomník.*

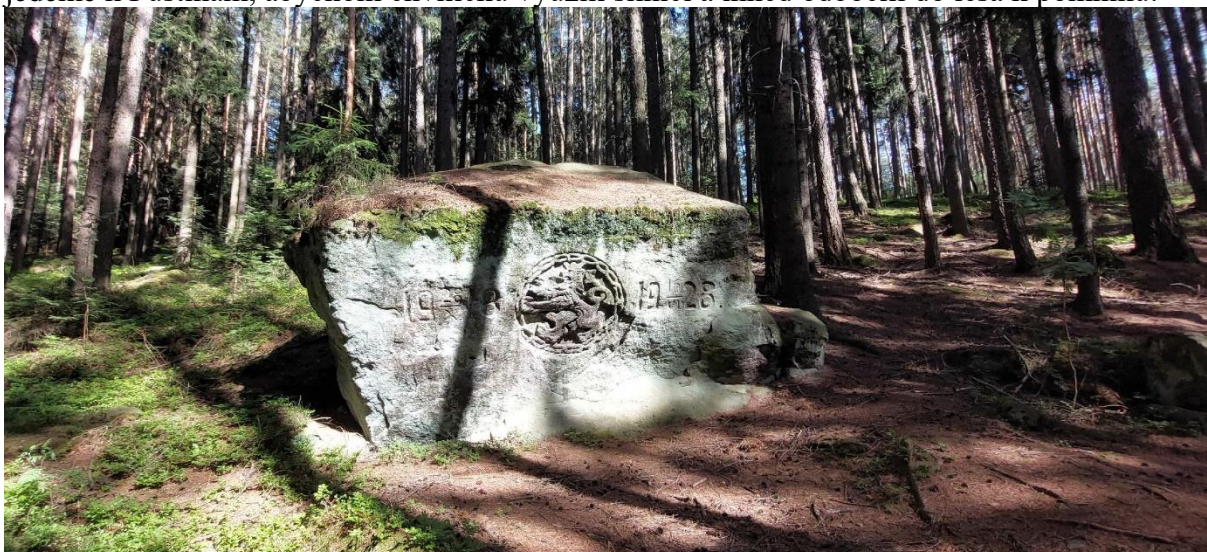
Od pomníku jsme si dali repete mírně poupravené trasy 35. ročníku Václavice – Havlovice, které jsme se letos 18.05. nezúčastnili: Václavice – Provodov, Šonov – Šereč – Vysokov – Starkoč – Studnice – Bakov – Všeliby – Mstětín – Stolín a pak už jen odpolední trasou v opačném směru k Jindrovi a Sportovnímu areálu Sokola Havlovice ..... 47 km ..... převýšení 533 m.

30. 05. 2024

Pod vedením Irči Hejnové Šlapet'áci: Čáповá Hana, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman klasicky v 15.00 vyrazí na trasu.

Poprvé v květnu od vodníka (329 m n.m.) nejedeme k Jindrovi, ale přes Kobylínek, kolem Hejnova lesa stále stoupáme k Libňatovskému vysílači U Borku (465 m n.m.) a dále k novému přístřešku v kaštanové aleji.

Po VP se alejí kousek vracíme a po odbočení na polní cesty nad Maršovem u Úpice jedeme k Pustinám, abychom chvíli využili silnici a ihned odbočili do lesa k pomníku:

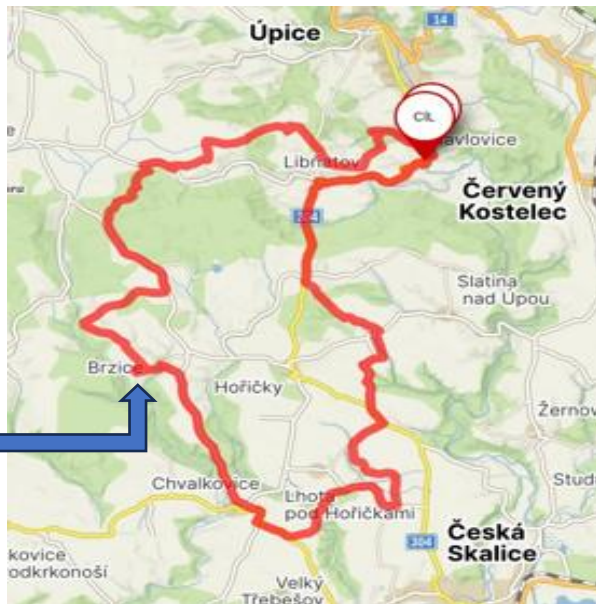
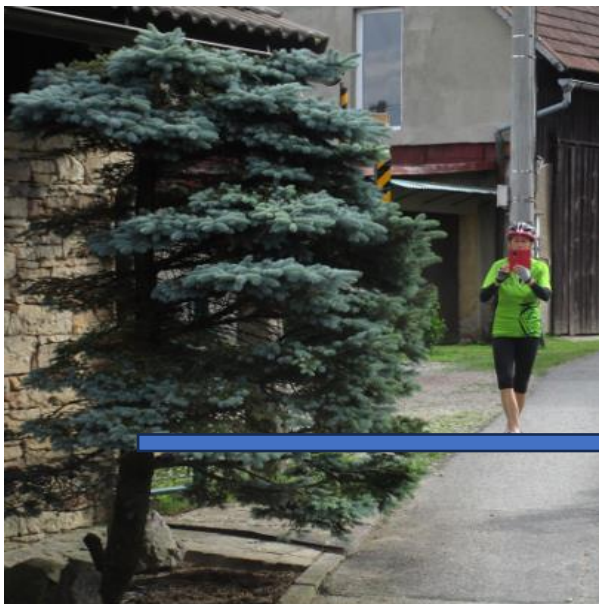

„Princ Schamburk-Lippe, majitel Náchodského panství, prodává roku 1928 městu Jaroměř lesní revír Komárovský a Prorubský, na památku je vtesán do kamene na stráni u Kyje český lev s letopočty 1918 – 1928“.

Pokračujeme lesem přes nejvyšší bod dnešní vyjížďky (549 m n.m.), pak po silnici na Komárov a Proruby s odbočením do přírody na Zákoutí, kde to místy zrovna nebylo pro kola:

Ale překonáme to a sjíždíme do Brzic, kde si u památného smrčku Hanky Dibelkové zavzpomínáme na její karambol s autem místní obyvatelky.

U rybníčku si pak uděláme společnou fotku pro Miladu a Mirka Starých, kteří zatím s námi letos nemohou jezdit. A protože nejsme ani v půlce trasy, nasedáme na kola a teď již jen po silnicích přes Chvalkovice, Miskolezy, Větrník, Vestec, Hostinku a Světlou jedeme do Litoboře. Pak mírným, ale protivným nekonečným stoupáním dojedeme do Křižanova. No a odtud už je to jen kousek přes Libňatov ke Sportovnímu areálu Sokola Havlovice pro zasloužené občerstvení po 40-ti km s převýšením 484 m.

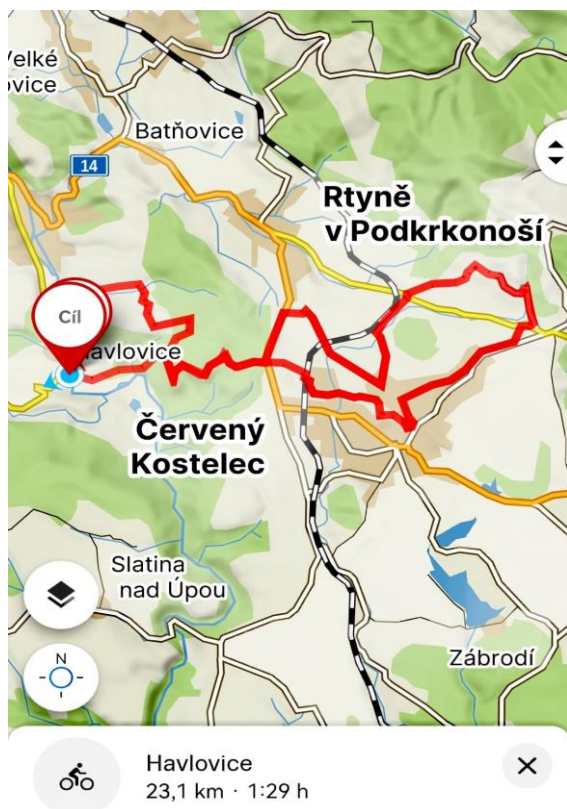
06. 06. 2024

Chystá se dešť, a proto možná nás dnes jede méně: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kraus Karel, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Od vodníka míříme na Popluží a pak doprava k VP na Podhradí. Ještě neprší, a tak pokračujeme na Vízmburk a pak po 4018 k Devíti křížům a po modré a zelené na Lhotu za Červeným Kostelcem a pak na Horní Kostelec. Při pohledu na mraky směrem nad Rozkoší cestu k Maternici vzdáváme a z II/567 odbočujeme na Bohdašín a po modré se vracíme do Červeného Kostelce – U lipky a pak po zelené k Robin Oilu na I/14 u Rtně v Podkrkonoší.

Počasí se stále horší, a tak vzdáváme i cestu do Úpice ke Starým a po krátkém stoupání po I714 ke kamennému kříži u Devíti křížů se cestou Boženy Němcové (4018) vracíme přes Vízmburk do Havlovice. Od rozcestí Havlovice - U lipky už lijí a tak poměrně promočení stavíme pod stanem ve sportovním areálu Sokola Havlovice. .... 23,1 km. Obsluha stánku vlastní deštník, a tak o bezpečné občerstvení je postaráno. Po hodině vychází slunce a můžeme domů.

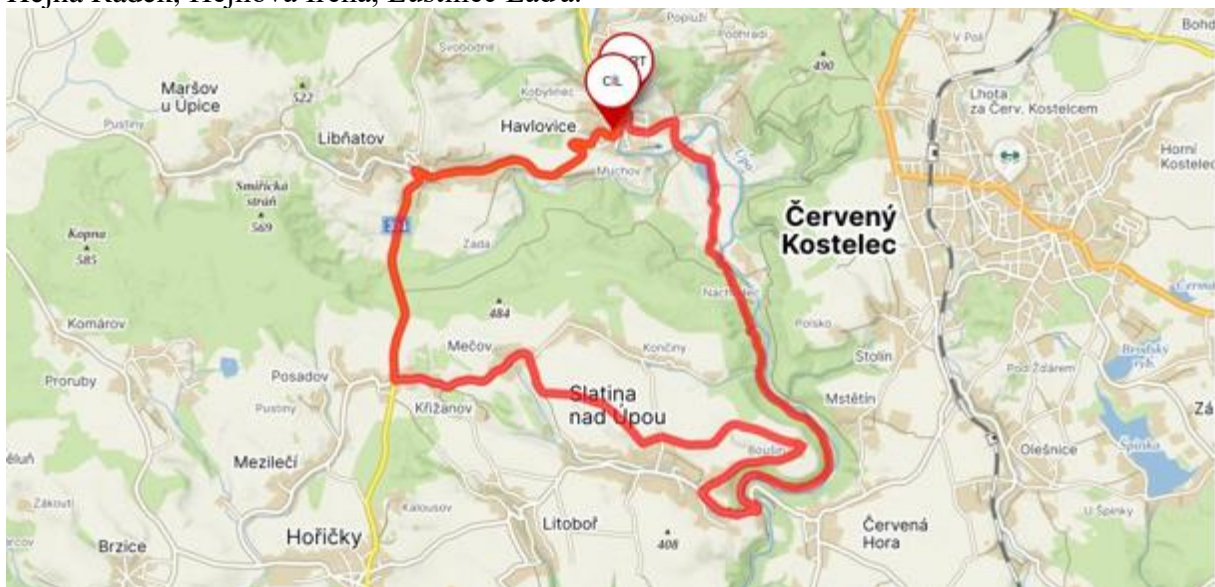
13. 06. 2024

Tak jako posledních pět let jsme se rozdělili na část těch, kteří reprezentovali Havlovice na X. ročníku sportovních her seniorů Královéhradeckého kraje v Borohádku: Čáповá Hana, Hejna Petr, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla.

Spolu s ostatními dříve narozenými sportovci z Havlovic vybojovali 3 zlaté, 4 stříbrné a 7 bonzových medailí jednotlivců a 2 zlaté a jeden stříbrný pohár pro kolektivy.

a zbytek, který zůstal věrný kolům: Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Lád'a.

Od vodníka přes Libňatov a Křižanov, pak doleva z kopce na Mečov. U Boušínského kostela otáčíme po 4090 na Slatinu nad Úpou a u Slatinského mlýna „přestupujeme“ na 4018 a Bathildinou cestou se kolem Boušínské lávky, Přístřešku Šiškovna a rybníka Jindry vracíme ke sportovním areálu Sokola Havlovice. .... 19 km s převýšením 317 m.

Roman a Hanka Žatečtí při turisice v Moravskoslezských Beskydech navázali přátelství s partou cykloturistů z Plzně, kteří proháněli elektrokola v nejuvýchodnější část Česka.

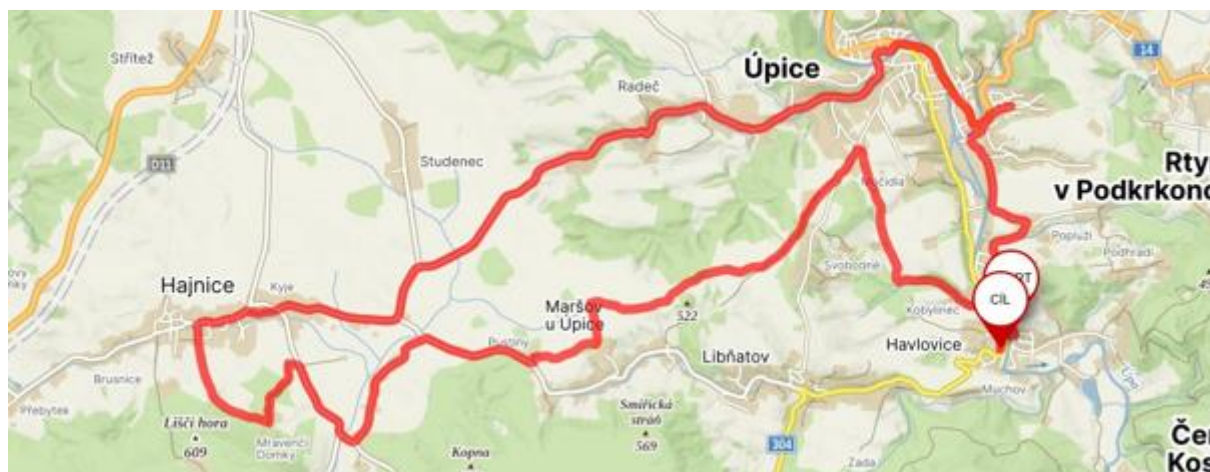

Jablunkovské šance představují typický příklad opevnění prostoru horského přechodu. Jedná se o unikátní fortifikační památku, která nemá srovnatelnou analogii nejen v České republice. Systém opevnění budovaný na jižní a jihovýchodní hranici Slezska od 16. do 19. století se nachází na území tří států – České republiky, Slovenské republiky a Polska, především v okolí Jablunkovského průsmyku (551 – 605 m. n. m.). Již od pravěku zde vedla obchodní stezka, která byla ve středověku pro převažující obchod s mědí přepravovanou z hornouherských dolů přes Slezsko dále do celé Evropy, nazývána měděnou stezkou.

Se vzrůstajícím vojenským nebezpečím začal od 16. století převažovat význam průsmyku strategický a vojenský. Velká šance v Mostech u Jablunkova tvořila centrální bod systému opevnění.

20. 06. 2024

Už jsme zase všichni spolu (skoro): Čápovalá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Rohanová Jitka a Žatecký Roman.

Od vodníka kolem Obecního úřadu jedeme na Kobylínek, pak kolem vrcholu Ve Svobodném (455 m n.m.) do Pustin nad Maršovem u Úpice abychom skončili u Mravenčích domků.

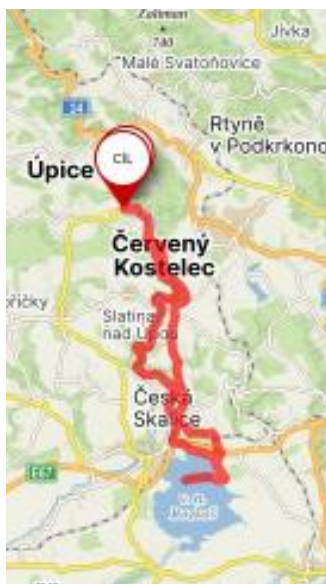
Mravenčí domky jsou dnes již téměř rekreační osadou. Patří do katastru obce Hajnice. Německy se jmenovaly Ameisengäuseln. Byly založeny v druhé polovině osmnáctého století. Svůj název dostaly podle množství mravenišť, jež se v době založení nacházely v jejich okolí. Je zde zděná kaplička s dřevěnou zvonici. Původní zvon z roku 1868 byl zrekvírován v roce 1914 pro válečné účely. Po první světové válce nechal místní pekařský mistr na své náklady ulít nový zvon v Magdeburgu. Ten zde přežil i druhou světovou válku. Nepřežil však okupaci v roce 1968, kdy byl odcizen polskými vojáky. Nyní se v kapličce nachází nově odlitý zvon. Koncem roku 2015 a počátkem roku 2016 byla kaplička zrekonstruována a následně vysvěděna.

Po VP u Mravenčích domků sjíždíme do Hajnice a přes místní část Kyje jedeme na Radeč a pak Poděbradovou a Palackého ulicí projíždíme Úpici do Puškinovy ulice na návštěvu našich marodů Milady a Mirka Starých. Poklábosíme a nakonec se vracíme jako téměř vždy do sportovního areálu Sokola Havlovice. .... 28 km s převýšením 320 m.

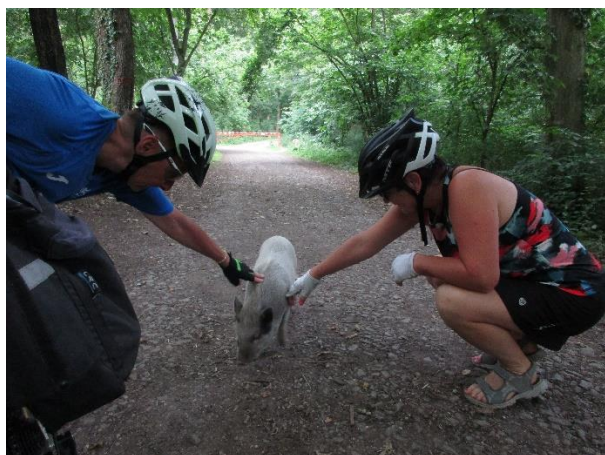

27. 06. 2024

Když se spojí začátek dovolených a mimořádné plenární zasedání Obecního úřadu Havlovic, které řeší volbu nového starosty obce s pravidelnou vyjížděkou (i v počasí s poměrně nejasnou prognózou) se vypravilo pouze 8 šlapet'áků: Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštinová Věra a Žatecký Roman.

Z pravidelného místa startu u vodníka před základní školou kolem Jindry jedeme přes Náchodec po modré Svatojakubské cestě k hájovně Pod Boušínem a žebráckému vodopádu. Pak po silnici přes Červenou horu a Žernov sjíždíme do Zlíče a končíme u pávů u samoobslužného stánku Farmy Dubno. Zde si dáme VP – (dříve vrcholová prémie, pak velký panák, dnes vzhledem k věku účastníků zájezdu velká přestávka) delegované Mílou Vojtíškovou – momentálně na dovolené v Řecku.

Po kamarácoftu s místním mikročuníkem a pávy pokračujeme po cyklostezce 4055 do Klen. Nejtěžší krok nás čeká při překonání E67 Česká Skalice – Náchod. Přežili jsme všichni bez následků, a tak můžeme dojet až na rozdělovací hráz nádrže Rozkoš. Zde uděláme pár fotek pro Mirku, Mílu a Petra a obracíme na zpáteční cestu.

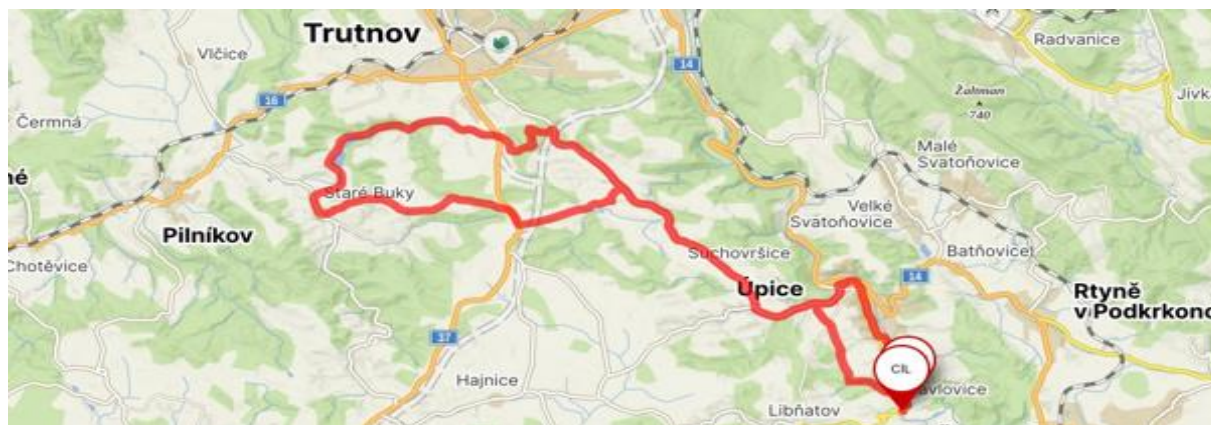

Znova mĳíme soukromý kemp u Šeřeĉe a po okružní cyklostezce kolem Rozkoše a kempu tentokrát bezpeĉně podjĳdĳme E67 a konĉíme na zmrzlinĉ ve Zlĳi.

Pak uĳ jen rychlá cesta Babiĉĉiným údolím a Bathildinou cestou do sportovního areálu Sokola Havlovice ..... 38 km s pĉevýšením ..... 333 m. Stihli jme to za sucha.

04. 07. 2024

Uĳ nás je trochu více, i když poĉasĳ naslibuje nic moc, pĉesto se na trasu Ládi Luštince vypravilo 11 šlapet'áků: Āpová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Lád'a, Luštincová Vĉra, Vojtĳšek Petr a Źatecký Roman.

Od vodníka pĉed základní školou pĉes Kobylínce, Svobodné, Krĉtu na Podĉbradovu do Radĉe, s krátkou pauzou na vydýchání u hřbitova do Starého Rokytníku. Zde odboĉujeme doleva na 4211 aĳ na křiĳovatku s I/37. Zde se musíme trochu poprat s dopravou, abychom mohli odboĉit na Starobuckou 4211 a sjet pĉes Ovĉárenský vrch (s krásnou vyhlĳdkou na Krkonoše)

a pak pokračovat aĳ do Prostředních Starých Buků abychom u kaple mohli odboĉit na modrou a pokračovat kolkem Dolců III k Rybářské baštĉ Severka.

Zde si dáme přestávku a počkáme na déšť. Pak mezi různě hustými kapkami kolem Dolců II a Dolců I přes Bojiště podjíždíme I/37 na Housku abychom ve špatném počasí využili dobrodiní silnice přes Starý Rokytník a Radeč do Úpice. Pak nás už čeká jen cyklostezka 4091 do Havlovic ke sportovnímu areálu Sokola Havlovic.

Přestalo pršet, a tak za slunce posoudíme, oslavíme a zapijeme dnešní trasu ..... 38 km s převýšením 505 m.

11. 07. 2024

Tak je zase hezky, na trasu Radka Hejny vyrazilo 11 šlapetáků: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman.

Od vodníka do Libňatova, zde kvůli přestavbě mostu pod OÚ musíme kličkovat mimo běžnou trasu, kolem hřiště u MŠ na křižovatku II/304, kde si u vánočního stromu jedle řecké (*abies cephalonica*) vysazené 25. listopadu 2022 užijeme VP.

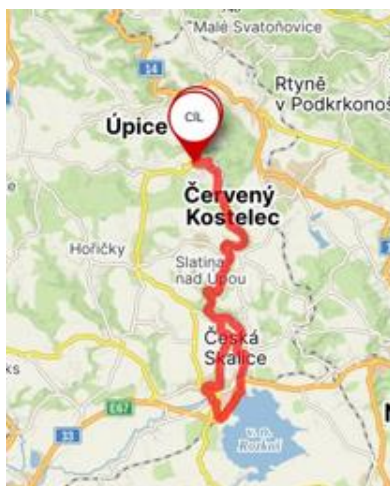
Pak pokračujeme klasicky po II/304 do Křižanova a poté doprava přes Posadov a Mezilečí do Hoříček.

Stále ještě neprší, a tak po odjezdu z Hoříček kolem vodojemu u Barunčiny vyhlídky a přes Křižanov sjíždíme do Libňatova a na křižovatce u bývalé prodejny odbočíme doleva a obcí vystoupáme kolem kulturního domu k „Okénku u Míly“ na kratší občerstvení. (Zároveň provedeme kontrolní den na stavbě, kde pravidelně posiluje Láďa Luštinec).

Nakonec opět končíme ve sportovním areálu Sokola Havlovice, abychom projednali přípravu na oslavu 25-ti let společných vyjížděk Šlapeta a 15-ti let společných dovolených. Dnes najeto 20 km s převýšením 305 m.

18. 07. 2024

Již mnohokrát nám Zdeněk Karel Kraus zpestřil naše trasy svými speciálními vložkami, dnes jedeme celou trasu podle něho: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a konečně to s námi opět zkusili Stará Milada a Starý Mirek.

Od vodníka kolem Jindry, Bathildinou cestou do Babiččina údolí (VP Mirek v altánku u Andyho), abychom jak jinak – skončili opět u Vodní nádrže rozkoš.

Domů se vracíme přes Spyta, Českou Skalici ke studánce V Bažantnici, kde Zdeněk Karel Kraus podával dnes již 2.VP.

Průjezd přírodního tunelu u Spyta, který jsme (včetně vyfocených) nakonec přežili všichni.

Nakonec opět končíme ve sportovním areálu Sokola Havlovice ..... najeto 36 km s převýšením 278 m.

25. 07. 2024

Středeční setkání seniorů Havlovice a Libňatova na Paloučku, deště a krádež trezoru u vstupu do areálu Kamenných kruhů u Velkého Poříčí nám vrazilo vidle do na dnes plánovanou trasu a tak: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Hana, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklášková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Stará Milada, Starý Mirek a Roman Žatecký museli improvizovat.

Od vodníka kolem Jindry, k přístřešku u Andyho, pak po 4092 Barchovinami na II/304 do Křižanova (zde se odpojili Hejnovi) přes Posadov a Pustiny k rybníčku Mezleč a dále na státní silnici přes Proruby a na křižovatce před Brzicemi odbočujeme ke kavárně Lcafé v Hoříčkách. Po zmrzlinových pohárech pokračujeme do Litoboře na dřevosochání:

Po prohlídce a občerstvení se vydáváme na zpáteční cestu přes Hoříčky a Křižanov, do Libňatova, kde se musíme vyhnout kolem školky rozkopanému mostku u OÚ, abychom mohli jako vždy dojet do Havlovic do sportovního areálu Sokola Havlovice ..... najeto 31 km s převýšením 400 m.

01. 08. 2024

I když jsme dnes měli velkou konkurenci v olympijských hrách a v 15.30 dokonce v samotném Jiřím Prskavci, přesto jsme téměř všichni vyrazili na poslední trénink před letošní dovolenou: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Stará Milada, Starý Mirek a Roman Žatecký.

Od vodníka kolem OÚ, přes Kobylínek, Svobodné a Krétu krátce na Poděbradovu ulici v Úpici a pak rychle do přírody k přístřešku Mostolinka. Zde nám k VP na klarinet hrál místní hudebník.

Po chvíli vyrazíme dále, ale lesní cesta je stále horší, a tak se Staří a Hanky Čápková a Friebelová vracejí zpět, zbytek (chvilku i pěšky) pokračuje dále až k silnici z Radče, po které jedem jen symbolicky a hned odbočujeme doleva opět přírodou přes Pustiny ke Kaštanové aleji. Zde si dáme druhou pauzu (tentokrát bez hudby).

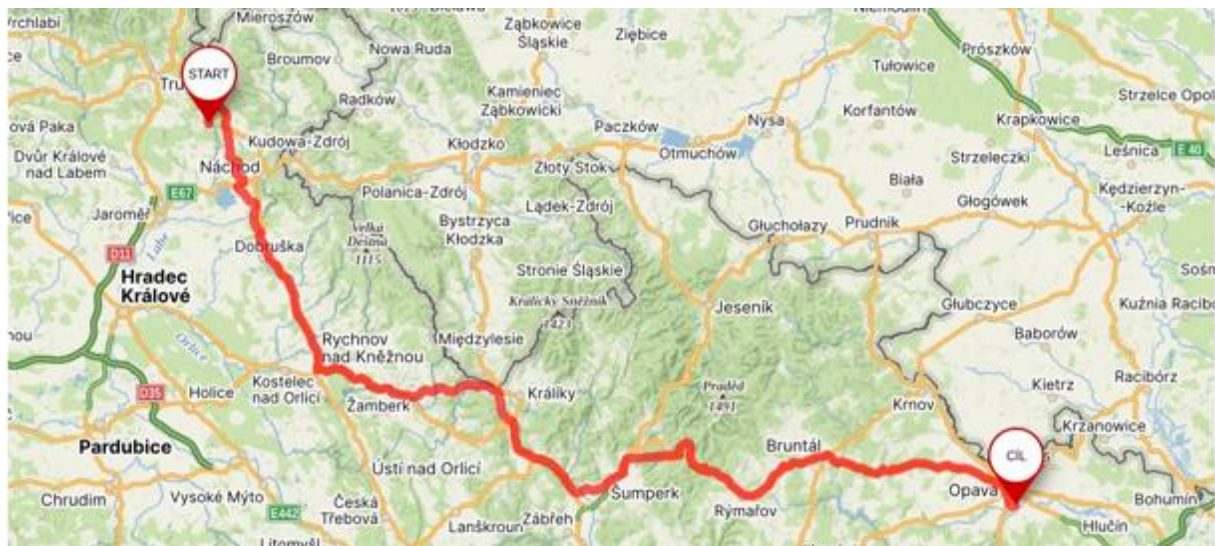

Po občerstvení se vydáváme na zpáteční cestu kolem hvězdárny přes Úpici a Popluží do sportovního areálu Sokola Havlovice ..... najeto 21 km s převýšením 349 m.

↓ DOVOLENÁ 03-10.2024 – HOTEL ALGAR OPAVA ↓

03. 08. 2024

Výjezd na dovolenou: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Hejna Petr, Hejnová Hana, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtišková Míla, Vojtišek Petr, Žatecká Hana a Žatecký Roman.

Letos přestavují most v Libňatově, a tak nemůžeme tradičně startovat od Ireny a Radka Hejnových, ale začínáme kávičkou ve sportovním areálu Sokola Havlovice. Poté kvůli zavřenému I/14 z Náchoda do Nového Města jedeme přes Olešnici, Řešetovu Lhotu, Studnici, Vysokov a Provodov do Dobrušky. Pak již normálně přes Solnici, Rychnov nad Kněžnou, Vamberk a Žamberk, kde vedoucí karavany (Petr Vojtišek) pohrdl cestou na Suchý vrch a odbočil na II/312 na Pastviny, abychom se na trasu vrátili v Červené Vodě.

V Šumperku (respektive v Rapotíně za Šumperkem) si dáváme oběd v restauraci U Řízků. Fantastická kuchyně a dobrá obsluha nás připravila na závěrečných 96 km přes Sobotín, Rýmařov, Bruntál a Horní Benešov do Opavy.

Ještě že existuje navigace na „Mapách.cz“, jinak bloudíme Opavou dodnes a Hotel ALGAR v Opavě – Kylešovicích nikdy nenavštívíme.

Hotel nabízí ubytování v klidné části Opavy, s nabídkou celodenního stravování v jednolůžkových, dvoulůžkových a třílůžkových pokojích a dvou čtyřlůžkových apartmánech, s kompletním sociálním zařízením, moderní klimatizací, vysokorychlostním připojením na internet a TV.

Součástí hotelu je stylová restaurace, s vyhlášenou kuchyní a zastřešenou zahradní restaurací s dětským koutkem.

Venkovní zastřešené posezení, grilování, živá hudba, dětské houpačky a prolézačky.... to je to pravé pro rodinnou pohodu s dětmi, posezení s přáteli, nebo jako zastávka k osvěžení po cyklistické túře.

Až na ten slibovaný vysokorychlostní internet bylo vše pravda.

04. 08. 2024

Karla (Zdeňka) Krause už od včerejška trápí zuby, že jsme ho poslali na zubní pohotovost do Nemocnice v Opavě. Zbytek: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Hejna Petr, Hejnová Hana, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman vyrážíme na první letošní dovolenkovou trasu.

Z areálu Hotelu Algar v Opavě Kylešovicích vyjždíme po cyklotrase 551 přes Branka u Opavy k zámku Hradec nad Moravicích:

Hradecký ostroh náleží k severnímu výběžku pahorkatiny předhůří Nížkého Jeseníku. Zámecký areál v Hradci nad Moravicí se vypíná jako ústřední bod na podélné ostrožně obtékané ze západu řekou Moravicí a na východě potokem Hradečnou; strmé, místy skalnaté srázy nad nimi, bezpečně chránily lokalitu s dlouhou souvislou historií osídlení. Tudy již v pravěku vedla jedna z nejdůležitějších komunikačních tepen ze Středomoří k pobřeží Baltu - jantarová stezka. Kvalita architektonického komplexu státního zámku Hradce nad Moravicí, situovaného v 60-ti hektarovém přírodně-krajinářském lesoparku výjimečné kompoziční a dendrologické úrovně a cenné umělecko-historické sbírky, jej řadí mezi nejvyhledávanější turistické cíle regionu.

Hradecká ostrožna je trvale osídlena již od doby kolem 2000 př.n.l. Vlastní stavební vývoj areálu počíná slovanským hradiskem. Na jejím místě - po požáru knížecího hradu Přemyslovců - započal v polovině 13. století s výstavbou nového, rozsahem i výstavností velkorysého gotického hradu, obklopeného důmyslnou fortifikační soustavou, král Přemysl Otakar II., v letech 1279 - 1281 zde vedla svůj dvůr jeho ovdovělá choť Kunhuta.

Ve 14. století byl Hradec sídlem opavských Přemyslovců a správním centrem Opavského knížectví. V roce 1481 mu byl přiznán statut města, znak a právo trhu. Od počátku 16. století procházel rukama několika zástavních pánů; posledním z nich byl Kašpar Pruskovský z Pruskova, jenž v roce 1585 získal zdejší zboží do dědického majetku a současně zahájil přestavbu hradního areálu na renesanční sídlo s okrasnou zahradou a lesoparkem. Nová modernější kvalita bydlení nepochybně ovlivnila i úroveň rodinného a společenského života v Hradci. Mj. tu působila řada domácích hudebníků, od třetiny 18. století známá zámecká kapela; v divadelním sále byly dávány dokonce opery.

V roce 1778 přešlo hradecké panství na pruskou knížecí rodinu Lichnovských z Voštic, kteří na počátku 19. století - po požáru v roce 1796 - zámek celkově adaptovali a to v intencích soudobého empirového názoru. Rozsáhlou proměnu hlavní obytné budovy doprovázelo ve 2. polovině 19. století rozšíření areálu o novogotický tzv. Červený zámek s konírnami, kočárovnu a hradební zdi. Rovněž okolí zámku doznalo změn; starý opevňovací systém byl zrušen, svahy vyrovnány a založen přírodně-krajinářský park vynikající kompoziční a dendrologické úrovně.

U zahradního traktu poté přibyla poslední stavba areálu, pseudogotická Bílá věž.

V držení hradeckého panství se vystřídalo 8 knížat a hrabat Lichnovských v šesti generacích. Každý z nich byl individualitou mimořádného vzdělání, zájmů, schopností a vybraných styků. To vše napomohlo společensko-reprezentačnímu postavení hradeckého zámku i spektru a úrovni jeho sbírek. Vedle panovníků, hodnostářů evropských dvorů, politických a společenských celebrit hostil také mnohé veličiny kulturního světa. Hradec navštívil m.j. Ludvig. v. Beethoven, F. Liszt, J. Mánes, G. Hauptmann, H. v. Hoffmannstahl, K. Kraus a Lisztova dcera Cosima Wagnerová. Přátelské vztahy udržovali Lichnovští s W. A. Mozartem, N. Paganinim, A. von Humboldtem, V. Hugem, R. M. Rilke, M. Twainem, P. Picassem

či

O.

Kokoschkou.

V květnu 1945 bylo panství konfiskováno ve prospěch československého státu a zámek záhy poté otevřen veřejnosti. Od roku 1978 probíhala generální oprava objektu a v současné době je jeho velká část přístupná návštěvníkům.

Po prohlídce exteriéru, parku a vstupního portálu s věží pokračujeme opět přes Branku u Opavy do Chvalíkovíc na lehounký oběd.

Poté přes Vršovice (kde potkáváme Zdeňka, který po ošetření na zubí pohotovosti takto tráví nařízený klidový režim) jedeme k zámku Raduň:

Středověká tvrz na raduňském návrší, doložená pravděpodobně k roku 1320, byla přestavěna v 16. století na renesanční zámek. Ten později prošel ještě barokními úpravami, ale dnešní podobu získal až v 19. století.

Investorem klasicistní adaptace objektu, se stal bohatý, ambiciózní a vlivný hrabě Jan Josef Larisch-Mönnich. Hrabě zemřel dříve, než byla přestavba uskutečněna, stavební úpravy pak probíhaly pod taktovkou jeho ženy Anny Marie Tekly. Iniciovala postupnou proměnu celého zámeckého areálu. Hospodářské budovy byly odsunuty z bezprostřední blízkosti zámku a přestaly panstvo obtěžovat hlukem a zápachem. Reorganizace zámeckého areálu neměla jen

praktickou, ale také estetickou rovinu. Okolí šlechtického sídla zkrášlovala oranžerie, na kterou navazovala okrasná, bylinková a fíková zahrada s fíkovnou, ananasovnou a ovocným sadem. K romantickým procházkám a vyjíždkám vybízel nově založený anglický park.

Na počátku 30. let 19. století se na Larisch-Mönnichovské statky přičlenil Gebhard Blücher, vnuk stejnojmenného slavného pruského maršála, který vítězil nad Napoleonem. Blücherům patřily statky v rakouském Slezsku, Prusku a od druhé poloviny 19. století také v Anglii. Za svá hlavní sídla ovšem považovali rodové panství v Krobielowicích a Raduň. Pokračovali tedy v úsilí o zvelebení raduňské rezidence, kterou navíc dále přizpůsobovali nárokům na pohodlné a celoroční bydlení.

Stopy stavebních a zvelebujících zásahů, které realizovali Larisch-Mönnichové a Blücherové, jsou patrné dodnes a nesmazala je ani éra po roce 1948, kdy byl objekt využíván k nejrůznějším účelům. Přes tristní torzovitost původního mobiliáře jsou na zámku rekonstruovány různé roviny každodenního života v průběhu 19. a na počátku 20. století.

Zdeněk s doprovodem Hanky a Petra Hejnových vyrazili rovnou do hotelu Algar. Stále ještě neprší a času máme dost, a tak zbytek pokračuje údolím Raduňky v Přírodním parku Moravice se sportovní vložkou vlečení kol do strmého a nesjízdného kopce (Edo tentokráte po modré) přes Podvihov a Nové Sedlice k dalšímu zámku, tentokráte v Kravařích:

*Původní tvrz, která je poprvé písemně zmiňována roku 1377, vlastnila větev mocného rodu Benešoviců, jemuž náleželo mnoho dalších panství na Moravě i v Čechách. Tato větev se označovala ve svém přídomku jako **Páni z Kravař**. Ostatně jejich erb – zavínutou střelu – mají dodnes Kravaře ve svém městském znaku.*

Podrobnější popis rytířského sídla máme z roku 1632 díky urbáři, který nechal sepsat jeho nový majitel, nižší polský šlechtic a alchymista na dvoře císaře Rudolfa II.

*Habsburského **Michal Sendivoj ze Skorska**. Ten získal zkonfiskované panství právě díky úzkým kontaktům s císařským dvorem. Jeho dcera a dědička Marie Veronika se po otcově smrti roku 1636 provdala za příslušníka braniborské šlechty Jakuba z Eichendorffu. Právě jeho rod se zasloužil o vrcholně barokní přestavbu kravařského sídla v hildebrantovském*

stylu, kterou financoval v letech 1721 – 1728 Jan Rudolf Eichendorff. Zároveň také dokončil výzdobu krásné kaple s kopulí, uzavírající čtyřkřídlou budovu zámku.

Eichendorffové vlastnili panství do roku 1782, kdy byli nuceni pro značné zadlužení majetek prodat a odstěhovat se na menší sídlo do nedalekých Lubowic (v současnosti Polsko, tehdy byly však zároveň s Kravařemi součástí Pruska).

Následně se majitelé rychle střídali, a to až do roku 1920, kdy zámek odkoupil stát a zřídil zde hospodyňskou a hospodářskou školu. Bohužel neopatrností došlo v noci 21. ledna 1937 k rozsáhlému požáru, který zničil celou střechu, stropy zdobené freskami a štuky, dřevěné schodiště i veškeré vnitřní zařízení. Jako zázrakem zůstala ušetřena pouze zámecká kaple. Během druhé světové války byl zámek pouze provizorně zastřešen a s opravami se začalo v 50. letech 20. století. Dokončeny byly v roce 1970, kdy zde byla otevřena vojensko-politická expozice Ostravské operace. Na tu se chodili povinně dívat žáci a studenti až do roku 1989.

Historie bylo dnes již dost, a tak jsme se odhodlali k návratu. Cestou jsme letmo minuli zámek ve Velkých Hořticích:

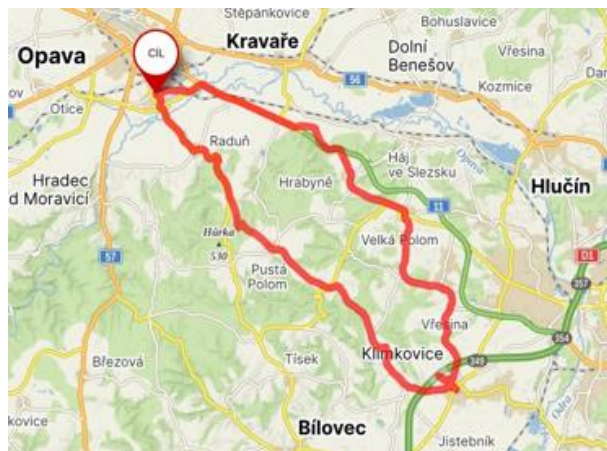
a po Via Czechia míříme do Opavy. Zde si na I/11 stříhneme dva kruháky (řidiči z nás musejí mít radost) abychom dorazili domů. Dnes jsme najeli 42 km s celkovým převýšením 315 m.

05. 08. 2024

Dnes ještě bez Karla (jel na kontrolu na zubní pohotovost do Nemocnice v Opavě. Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Hejna Petr, Hejnová Hana, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman jedeme do Klimkovic.

Od Hotelu Algar v Opavě Kylešovicích vyjíždíme po silnici II/464 opět přes Raduň (tentokrát bez zámku) směrem na Klimkovic. Cestou již u Podvihova začíná pršet. Nejdříve se schováme pod stromy a pak popojedeme do Pusté Polomi, kde nás zachrání autobusová zastávka.

Nakonec se počasí umoudřilo a přes Kyjovice, Zbyslavice a Olbramice dojíždíme do dnešního cíle, do Klimkovic.

Klimkovic jsou malé slezské město při jihozápadním okraji Ostravy na nejvýchodnějších výběžcích Nízkého Jeseníku a na okraji Ostravské pánve. Ačkoli město leží v těsném sousedství Ostravy, nemá průmyslový charakter. Žije zde přibližně 4 500 obyvatel. V místní části Hýlov se nacházejí jedovatá Sanatoria Klimkovic. Mezi Klimkovicemi a Hýlovem byl postaven Tunel Klimkovic, kterým vede dálnice D1. V centru obce se nachází zámek, ve kterém sídlí městský úřad. Ve městě sídlí římskokatolická farnost Klimkovic.

Při zpáteční cestě opět chvilku přšelo, naštěstí nad námi vedla dálnice D1 a tak bylo kde se schovat. Naštěstí nepršelo dlouho. Přes Velkou Polom jsme dojeli do Hrabyně, do cíle naší druhé dnešní zastávky:

Národní památník II. světové války patří mezi jedno z odborných pracovišť Slezského zemského muzea. Nachází se na cestě mezi Ostravou a Opavou v obci Hrabyně. Jeho původní název zněl Památník Ostravské operace. Byl vybudován na místě nejtěžších bojů tzv. ostravsko-opavské operace v závěru druhé světové války, které se účastnil i 1. československý armádní sbor

06. 08. 2024

Dnes v plném obsazení: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Hejna Petr, Hejnová Hana, Karel Kraus, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman jedeme do Klimkovic.

Památek a sportovních výkonů již bylo dost, tak dnes od Hotelu Algar v Opavě Kylešovicích vyjždíme za přírodou podle modelu sluneční soustavy od Slunce až k Plutu:

po cyklotrase 551 východními a posléze cyklotrasou 6167 severními okraji Opavy přes Zlatníky a Stěbořice do Arboreta Nový Dvůr.

V Arboretu v Novém Dvoře může návštěvník zhlédnout bohatou dendrologickou sbírku Dřeviny pěti světadílů. Můžete zde vidět rostliny vřesovišť, rašelinišť, písčných dun pobřeží Baltu, himálajské rostliny, sbírky dřevin z Číny, Dálného východu a Japonska a rozsáhlé sbírky dřevin a bylin z východního a západního pobřeží a středozápadu severní Ameriky. Arboretum proslavila velká sbírka rodu Rhododendron, která patří k nejbohatším sbírkám v ČR. V expozici se nacházejí zástupci obřích "mamutích stromů" sekvojí, borovice osinaté z Arizony, přesahující ve své domovině stáří 4000 let i vývojově prastarého, posvátného a léčivého jinanu, pamětníka dinosaurů.

Skleníková expozice tropických a subtropických rostlin si klade za cíl zpřístupnit široké veřejnosti část z rozsáhlých skleníkových sbírek Arboreta Nový Dvůr. V expozici je soustředěno bezmála 115 rodů rostlin ze 63 čeledí. Na nevelké ploše čítající zhruba 220 m² lze vedle sebe zhlédnout geograficky svébytné rostlinné formace americké, africké, australské a asijské flóry tropických deštných, tropických polo-opadavých a opadavých lesů.

*Dendrologická expozice se rozkládá na ploše 23 ha a v současné době je zde evidováno bezmála 7000 druhů a kultivarů domácích i cizokrajných rostlin. Arboretum je známo bohatými sbírkami vybraných rodů dřevin, zvláště pak javorů (*Acer*), kalin (*Viburnum*), pustorylů (*Philadelphus*) bříz (*Betula*) či vilinů (*Hamamelis*), ale také bohatým sortimentem zahradních kultivarů. V expozici arboreta se nachází rovněž rašeliniště, vřesoviště, písčné duny či skupina časně kvetoucích dřevin.*

Po prohlídce zámku, parku, alpinia a skleníku pokračujeme k technické památce větrný mlýn Choltice.

Dostali jsme hlad, a tak sjíždíme do zámecké restaurace Litultovice na oběd. Z původní denní nabídky čtyř jídel již měli jen 15 polévek pro 16 cyklistů. No nezbylo nám než se podřítit a pak vyrazit přes Dolní Životice, Štáblovice, Uhlířov a Otice domů.

Najeli jsme 40 km, a protože je teprve 15,00 hodin, většina děvčat vyrazila ještě pěšky do centra Opavy na čumendu.

07. 08. 2024

Super počasí a tak: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Karel Kraus, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla a Vojtíšek Petr vyrazili na přírodní koupaliště Štěrkovna v Hlučíně.

Od hotelu jako již několikrát jedeme na Raduň, pak odbočujeme na Suché Lazce, Nové Sedlice, Štítinu, Mokré Lazce a Háj ve Slezku,

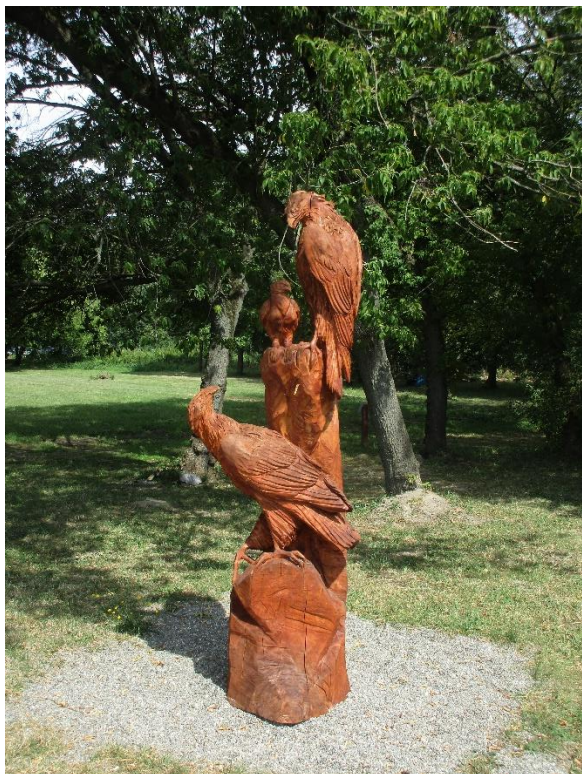
abychom za zastávkou v Jilešovicích konečně dorazili do areálu Štěrkovny v Hlučíně.

Hlučínské jezero, nebo také Štěrkovna, je antropogenní jezero vzniklé zatopením bývalé štěrkovny na jihozápadním okraji Hlučina v okrese Opava. Jezero má rozlohu 131,5 ha, maximální hloubku 4 m. Nachází se v nadmořské výšce 217 m.

Původní štěrkovna byla v roce 1990 přebudována na vodní nádrž. Byly zpevněny břehy, odtěženy mělčiny a vybudovány nápné a výpné objekty pro regulaci hladiny nádrže. Na severním břehu jezera byla vybudována infrastruktura pro rekreační využití. Podle původního projektu mělo být vybudováno kromě koupaliště i loděnice s místy pro plachetnice a veslařské lodě. Délka jezera činí 2,2 km, což umožňuje pořádat závody ve veslování. Staré koryto řeky Opavy mělo být přebudováno na umělý kanál s divokou vodou. Mezi jezerem a bývalými kasárnami mělo být vybudováno dostihové závodíště. Velkorysé budování areálu bylo zastaveno po sametové revoluci, kdy celý areál spravovalo město Hlučín, které nemělo dostatek prostředků na jejich realizaci.

V poslední době infrastrukturu doplnila venkovní galerie dřevěných soch:

Po koupání jsme dostali hlad, a městu Hlučín zřejmě chybějí peníze i nadále. V areálu je sice šest různých krmelců, ale kromě párků v rohlíku a trdelníku jsme nic téměř nic k jídlu neobjevili a obsluha – to byla další hrůza – samé brigádnice, které nevěděly, co by měly dělat.

Tak jsme vyrazili na zpáteční, trochu pozměněnou, cestu – celkem 56 km s převýšením 307 m, abychom využili kuchyně Hotelu Algar.

08. 08. 2024

Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Hejna Petr, Karel Kraus, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman se jedeme na Opavsko podívat svrchu z rozhledny Šance:

Dřevěná rozhledna Šance, postavená na kameno-betonových pilířích a vytvořena podle architekta Miroslava Slívy, se nachází v Moravskoslezském kraji v obci Jakubčovice, jež spadá pod město Hradec nad Moravicí.

Rozhledna má výšku 15,5 metrů, a nahoru se dostanete po vyšlápnutí 60 schodů.

Z rozhledny je za dobrého počasí krásně vidět na hory Jeseníky i Beskydy, také město Opavu, Ostravu a Fulnek. K rozhledně se můžete dostat po naučné stezce Památce amerických letců, která prochází obcí Jakubčovice.

My jsme z Opavy vyrazili po cyklostezce 551 do Hradce nad Moravicí a pak po 6141, bohužel velice brzy jsme v lese zakufrovali na žlutou abychom nakonec pod Předním kopcem vybloudili z lesa a rozhlednu našli.

Rozhledna byla zpřístupněna v roce 2005, a otevření se konalo u příležitosti 60. výročí ukončení 2. světové války a osvobození Jakubčovic 29. dubna. Její název je odvozen z nedalekých vojenských obranných šancí. Ty byly postaveny po Slezských válkách v 18. století.

Nás ale kromě výhledů lákal více zde ustájený dřevěný kůň. Když jsme se dostatečně vydováděli, začali jsme uvažovat co dále. Lákala nás další rozhledna na obzoru, ale nadšení mírnily houstnoucí mraky. Tak nakonec vyhrála cesta na jídlo do Hradce nad Moravicí.

V restauraci Sport dodrželi zřejmě místní tradici – k jídlu měli jen polévku a jednu denní nabídku, zde se alespoň dostalo na všechny.

Počasí se umoudřilo (skoro až moc), tak jsme se rozhodli, že zpáteční cestou projedeme celou Opavu až na její severní konec, kde má být velká jízdárna Jezdeckého klubu Opava Kateřinky.

Cestou se odpojili Irena a Petr Hejnovi a Hanka Čápková. Měli rozum. Predikce deště se vůbec nevyplnila, naopak začalo pálit slunce, že i koně toho měly dost a schovali se. Tak jsme se otočili, u Bredy jsme si dali zmrzlinu a vrátili se. Najeli jsme 44 km s převýšením 378.

09. 08. 2024

Pátek na každé dovolené bývá volný program.

Čápková Hana, Karel Kraus, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla a Vojtíšek Petr vyrazili ke známým do Moravice.

Cestou potkali na třicet jmenovců Hanky Čáповé:

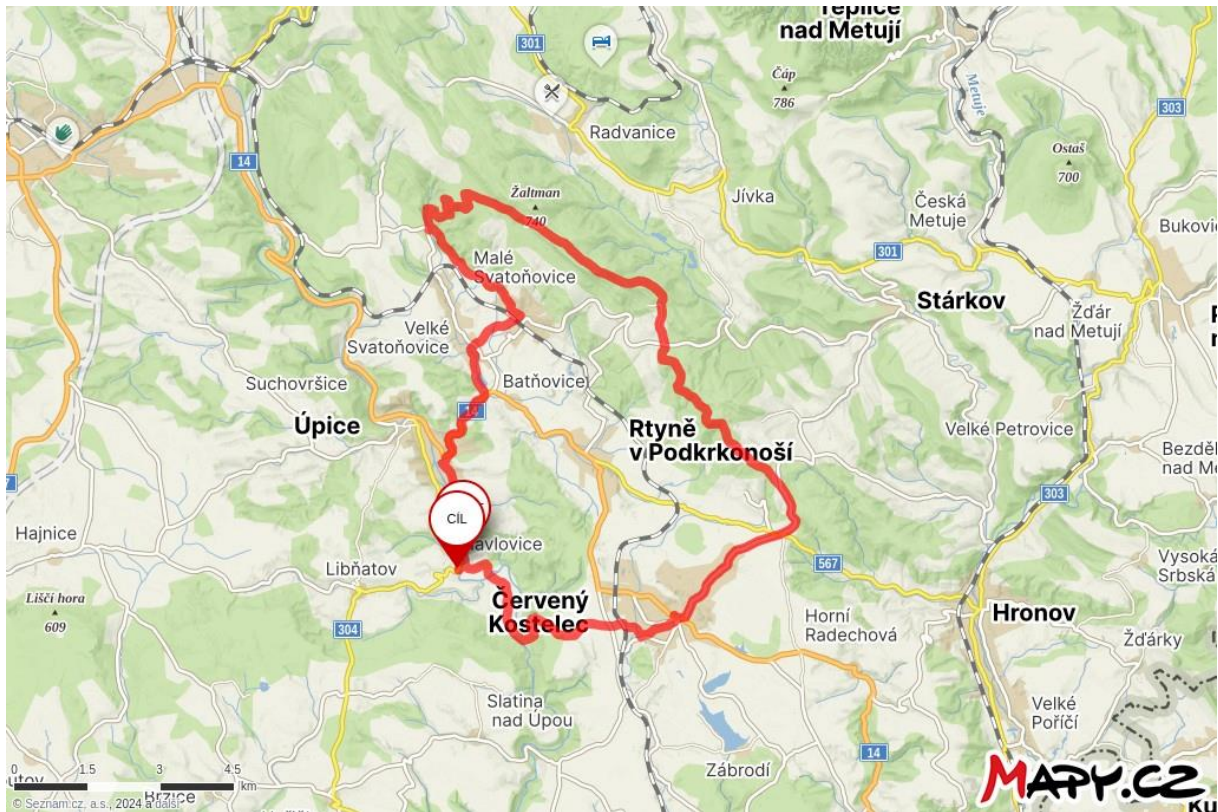
Karel Kraus si zpáteční cestu prodloužil ke Stříbrnému jezeru, Filipová Soňa, Rohanová Jitka vyrazili rovnou do zatopeného břidlicového lomu Šífr ve Svobodných Heřmanicích – dnes nádherného přírodního koupaliště.

Ostatní využili svůj čas k prohlídce Opavy (případně Hlučína)

Večer se všichni scházíme v nám propůjčené chodbě před pokojem Hanky Čáповé a Mirky Stokláskové, kde si vyměňujeme dnešní zážitky

15. 08. 2024

Poprvé po dovolené: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Lád'a, Luštinová Věra, Stoklásková Mirka, Stará Milada, Starý Mirek, Roman Žatecký a asi jako kontrola Sokola Havlovice Miloš Tohola (na klasickém kole).

Dnes nás vede Mirka, a to je zárukou, že se nebudeme ulívat. Od vodníka přes Popluží do Úpice a pak chvíli po I/14 abychom před Batňovicemi odbočili na cyklostezku 4092 Velkých a posléze Malých Svatoňovic. VP si dáme na známém Odpočinkovém místě Na Bremstu:

U bývalého dolu Xaver začínáme stoupat k Přístřešku Bílý kůl, tentokráte bez špekáčků (kterých jsme si zde loni asi užili dost).

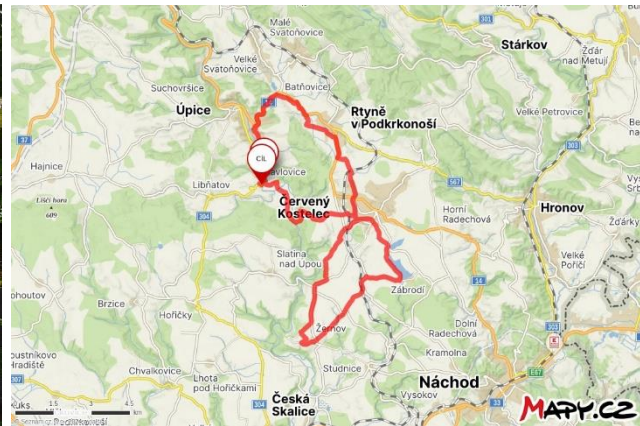
Odtud po 4091 k Bunkru Pod Kolčarkou a dále kolem věznice do Odolova. Zde se odpojují Staří a my pokračujeme Panskou cestou ke křižovatce U Krkavčiny a dále po silnici na Horní Kostelec a Červený Kostelec. Hřiště TJ Červený Kostelec je v rekonstrukci, a tak pokračujeme po Svatojakubské cestě na rozcestí Pod Kramflekem a po Poznávacím okruhu U nás přes Náchodec a kolem Jindry do sportovního areálu Sokola Havlovice. Mirka nezklamala ..... najeto sice jen 36 km, zato s převýšením 656 m, což ocenil i Miloš Tohola.

No a pak následovala oslava svátku všech našich [Haniček](#):

22. 08. 2024

Dnes nás vede Hanka Dibelková: Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Stará Milada, Starý Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšková Míla a Roman Žatecký. Ještě před startem nás přišla pozdravit Alenka Kollertová a kromě SP s námi ujela i první 3 km přes Popluží do Úpice - Sychrov.

My pak pokračujeme do Batňovic a Rtně v Podkrkonoší (pokud to jen jde, tak mimo I/14) abychom zastavili u čerpací stanice Robin Oil na klasickou VP.

Odtud nastupujeme na cyklostezku 4095 a přes Lhotu za Červeným Kostelcem a Cestou Boženy Němcové projíždíme Červený Kostelec abychom za tenisovými kurty odbočili na silnici na Stolín, Mstětín, Červenou Horu a Žernov. Zastavujeme u rozhledny, ale nikomu se nechce nahoru. Tak pokračujeme přes Všeliby a Olešnici ke Kiosku Špinka.

Po zmrzlině se kolem Špinky, Broďáku a Krčmaříku, přes průmyslovou zónu Červený Kostelec-Stolín, napojíme na Svastojakubskou cestu a přes Náchodec a most přes Úpu pod Šiškovnou a kolem Jindry se vracíme do Sportovního areálu Sokola Havlovice.

Najeto ..... 35 km s celkovým převýšením .....485 m.

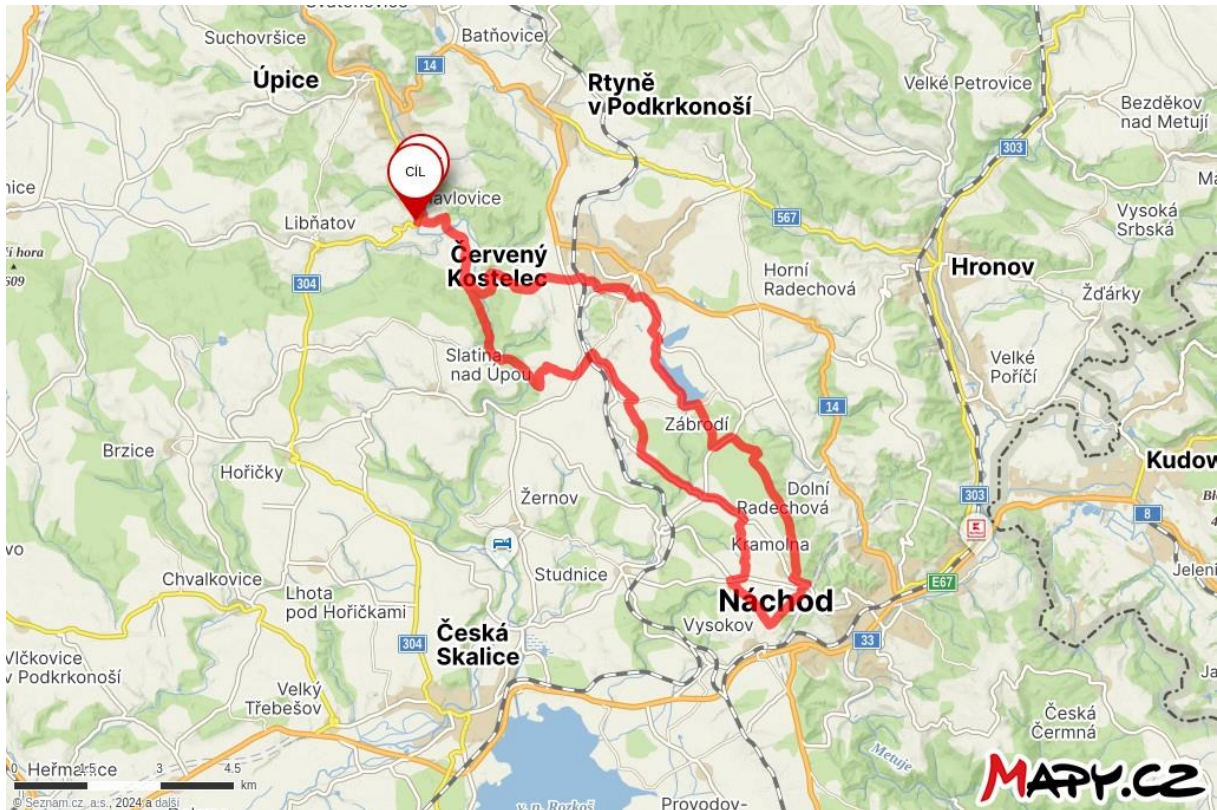
Ale dnes to ještě není všechno. Miloši Toholovi se mezi námi tak zalíbilo, že se natrvalo připojil ke Šlapetu a stvrdil to zápisným (a kupodivu nebylo nealko).

Tak vítěj mezi námi, už budeme mít mezi sebou tři klasiky: Evu, Karla a nyní i Miloše.

29. 08. 2024

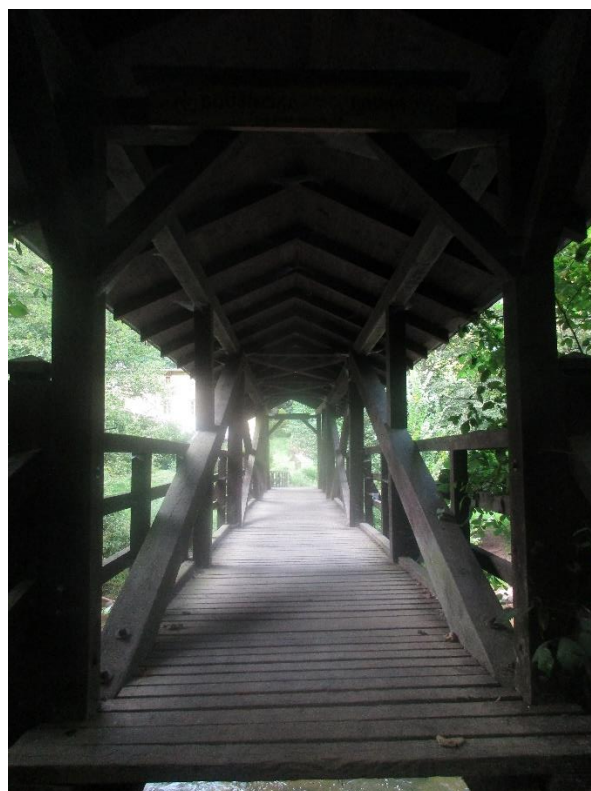
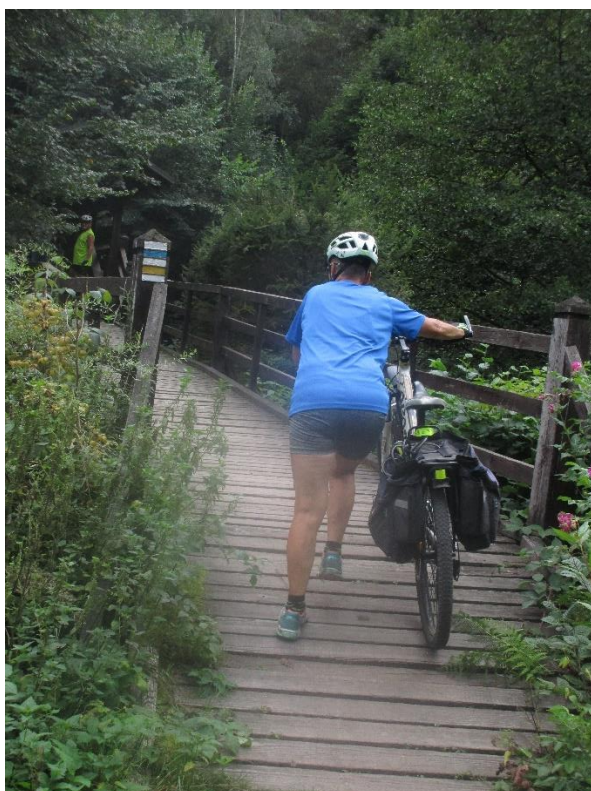
35°C na slunci, tak snad trasu Milady a Zdeňka přežijeme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr a Roman Žatecký.

Od Vodníka kolem Jindry přes most pod Šiškovnou a Svatojakubskou cestou k průmyslovému areálu do Červeného Kostelce se zastávkou u Hadí studánky.

Pokračujeme dále kolem Špinky (tentokrát bez kiosku) k pomníku Zábrodí – Horní Rybníky a vzhledem k vedru stále lesem po 4095 do Kramolné. Nad Dobrošovem začalo hřmít, a tak opouštíme původní záměr navštívit medvěda Ludvíka na Náchodském zámku a kolem pomníku myslivce se vracíme na Trubějov, Olešnici, Mstětín a před Žebráckým vodopádem odbočujeme doprava k hájovně Pod Boušínem. Překročíme Boušínskou lávku

a Cestou Boženy Němcové přes Šiškovnu a okolo Jindry !!za sucha!! dorážíme do Sportovního areálu Sokola Havlovice. Najeto ..... 34 km s celkovým převýšením .....582 m.

5.a 6. 09. 2024

Tentokrát sice bez kol, ale téměř v plném počtu: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Kollertová Alena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Míla, Vojtíšek Petr a Roman Žatecký.

Čtvrtek 5.9.2024 - Tak jako vloni jsme dostali dostali od Pavla Šrámka důvěru, abychom si vzali na starost servis cateringu na Olympiádě pro starší a dříve narozené, kterou od roku 2011 spolupořádá se společností MAS Království – Jestřebí hory Sokol Havlovice. A jestli jsme vloni dostali do těla, tak letos to bylo ještě výživnější – účastníci zlomili rekord v počtu = 416 dříve narozených.

Pátek 6.9.2024 – servis cateringu na celodenní akci zaměstnanců Údržby silnic Královéhradeckého kraje již podruhé za sebou v areálu Sokola Havlovice.

12. 09. 2024

Blíží se nebezpečí povodní a od rána již vytrvale prší. Šlapet'áci tedy na kola mohou zapomenout, ale Karel Zděnek Kraus a Havlovičtí dobrovolní hasiči preventivně čistí zpětné klapky v Úpě.

A pak se až do pondělka nezastaví, aby následky velké vody a bohužel i lidské hlouposti byly co možná nejmenší:

Pohotový zásah místních dobrovolných hasičů zachránil v neděli odpoledne v Havlovičích 35letého muže na kole, který spadl do rozvodněné řeky Úpy. Ta byla v neděli na třetím stupni povodňové aktivity, vylila se z břehů a jen patnáct centimetrů chybělo od maxima z největších povodní.

Muž z Úpice jel na cyklostezce, která byla uzavřena kvůli zaplavení. U dřevěné lávky ho proud vody strhnul do rozvodněné řeky, která ho nesla zhruba 50 metrů. Cyklista se stačil zachytit březového porostu.

Do vody pro něj skočili havlovičtí hasiči a muže vytáhli ven. „Muž byl v silně podchlazeném stavu, předali jsme ho zdravotnické záchrance,“ uvedl velitel hasičů z Havlovič a místostarosta obce Martin Dvořáček.

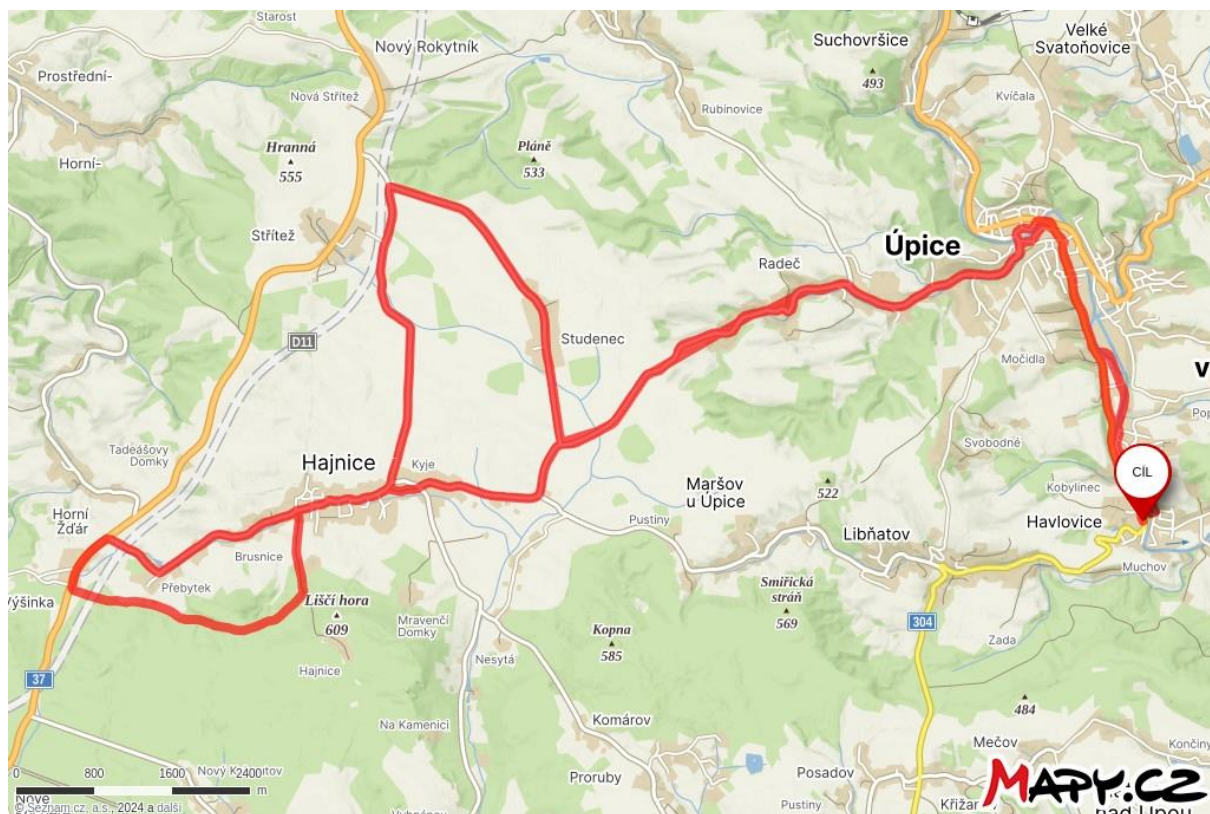
„Ten cyklista by měl dostat pár facek, aby si zapamatoval, co provedl a čemu vás vystavil !!“

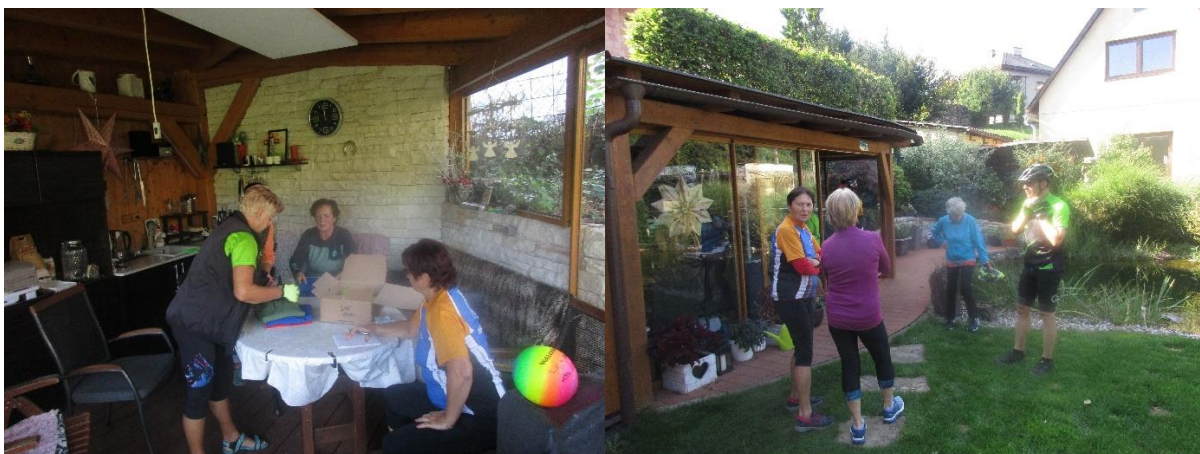
Chlapi jste prostě borci, děkujeme za vaši práci a nasazení !!!

19. 09. 2024

Hladina Úpy opadla, hasiči odstranily závady na cyklostezkách, počasí se umoudřilo, a tak můžeme zase na kola: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Roman Žatecký.

Dnes startujeme mimořádně od Čápů (proběhlo zde měření aktuálních obvodů pasů a dalších tělesných partií pro nová trika na sezóny 2025 a další).

Se vzpomínkou na minulý víkend raději pojedeme, pokud možno, po zpevněných komunikacích. Po projetí Úpicí zamíříme do Radče a dále směrem na Hajnici neustále do kopce. Odbočujeme na Studenec a u památníku Po stopách války 1866 máme VP.

Ještě chvíli pokračujeme Studeneckou ulicí do kopce, abychom nakonec odbočili na Hajnickou ulicí a začali konečně chvíli odpočívat sjezdem z kopce do Hajnice. Obcí projíždíme a za obecním úřadem odbočíme doleva směrem na Liščí horu.

V lese riskneme odbočení na přírodní cesty (minulými dešti trochu poškozenými) pochopitelně opět do kopce. Staří se raději vracejí. Přírodní překážky překonáváme a nakonec se dostáváme na I/37 u Výšinky, kterou musíme chvíli použít (mezery nám opět nejdou).

Bereme za vděk komunikací nižšího řádu a přes Brusnici, Hajnici a Radeč se vracíme do Úpice.

Cestou do Havlovic využijeme cyklostezku – díky dobrovolným hasičům je opět sjízdná k Lávce. Pokračujeme až ke sportovnímu areálu Sokola Havlovice. Najeto ..... 38 km s celkovým výživným převýšením .....635 m.

03. 10. 2024

Minulý týden od rána střídavě poprchalo a svítilo slunce, Lušťovi byli na Šumavě, Mirka, Míla a Hanka Čáповá na výletě a ostatní se postupně omlouvali až jsme zbyli jen Karel Zdeněk a já, a tak to Karel (v zastoupení Luštinců) odpískal. V pět už slunce svítilo jako v létě, a tak jsem alespoň za Šlapetáky na hřišti u Pavla Šrámka plnil pitný režim.

Dnes to také nevypadá nijak oslnivě, přesto: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Stará Milada, Starý Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Roman Žatecký na kola přeci jen vyrazili.

U školy se pořád ještě buduje, a tak vyrážíme tentokrát od kulturáku po cyklostezce do Úpice na most Svatopluka Čecha, pak po Národní kolem staveniště budoucího obchodáku na I/14 ze které u pivnice „Klondyke Batňovice“ odbočujeme doleva abychom vystoupali na Kvícalu, kde na dětském hřišti, kromě obvyklé VP, si vyzkoušíme také sportovní vložku:

Pak sjíždíme k Velkým Svatoňovicím, abychom těště před nimi odbočili doleva a přes železniční trať opět do kopce na Končiny a ve Starém Sedloňově po silnici na Šestidomí a Bohuslavice. A znovu jsme na I/14. Snad už se konečně naučíme dělat mezery, protože z I/14 lze sjet jen na krátkou chvíli přes krytý věšadlový most v Suchovršicích, abychom se hned za pilou po betonovém mostě na I/14 až do Úpice vrátili. Na Veselce odbočujeme na místní komunikaci kolem řeky, pak přes most a k náměstí.

Po projetí Wolkrovou ulicí pokračujeme Úpickou historickou NS na rozcestí U Lipek a pak po cyklotrase 4092 do Svobodného, pak Libňatova a nakonec za obecním úřadem najíždíme

na II/300 a jedeme do Havlovic. Na mostě toho ještě nemáme dost, a tak pokračujeme kolem Jindry až k mostu u Náchodce. Karel Zdeněk nám ukázal, kde s dobrovolnými hasiči z Havlovic zachraňovali za povodně dva malé kluky. Obracíme se a vracíme domů. Občerstvení se nekoná, kiosek na hřišti je zavřený. Najeto 33 km s převýšením 483 m.

10. 10. 2024

Dnes to také nevypadá nijak oslnivě, a tak: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Vojtíšek Petra a Vojtíšková Míla vyrazili od kulturáku alespoň na hřiště Sokola Havlovice – a pak se rozpršelo. VP měla Hanka Čáповá.

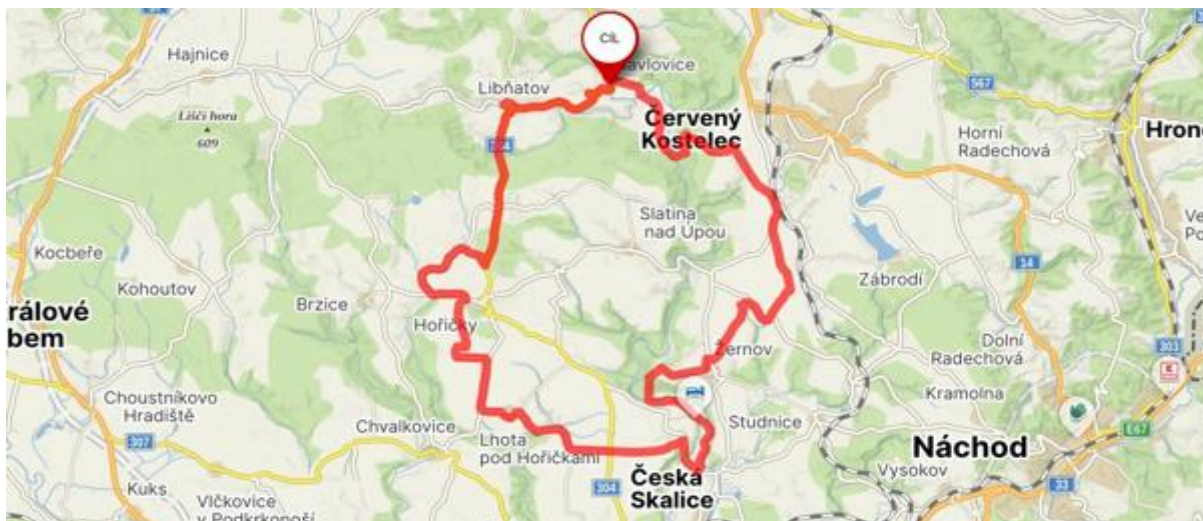
Reputaci nám nakonec zachránili Láďa s Kájou, kteří v 17,15 nasedli na kola a ujeli alespoň 10 km (konečně už bez deště).

17. 10. 2024

Čáповá Hana, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla si užívají s důchodci Královéhradeckého kraje welnes v Sezimově Ústí,

← a tak čest Šlapet'áků zachraňovali pod vedením Karla (Zdeňka) Krause: Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Miloslav Tohola a Roman Žatecký.

Z tradičního místa startu se stalo staveniště, a tak vyrážíme od kulturáku přes Libňatov směrem na Hoříčky, abychom je u vodojemu obkroužili přes Mezilečí a místní část Chlístov na Nový Dvůr a pak pokračovali do Lhoty pod Hoříčkami, kde jsme s v altánu u dětského hřiště pod kontrolou páru koní absolvovali VP.

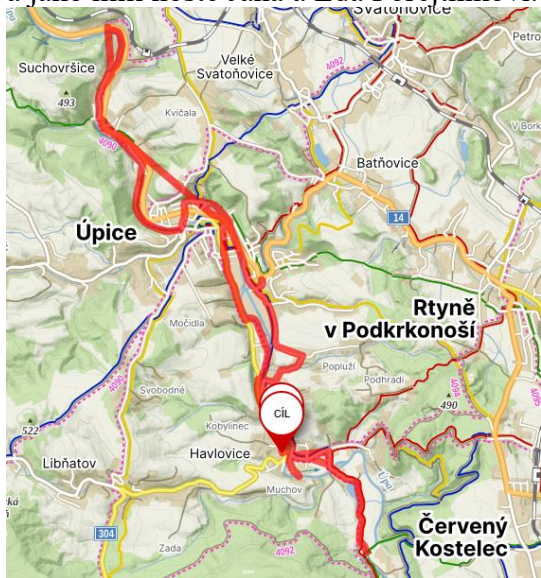
Dál jsme (za stálého protivětru) pokračovali kolem Větrníku po cyklostezce 4098 do Ratibořic. Po krátké opravě Toholova kola jedeme dále a před Vilémovým mostem odbočujeme na cyklostezku podél Úpy až k Viktorčinu splavu. Prohlédli jsme si jeho stav po povodni:

a pokračovali jsme po Bathildině cestě (4018) a po 4057 kolem Hotelu Rýzmburk do Žernova. Pak přes Popluží míříme do Všelíb a kolem zemědělského areálu Olešnice sjedeme do Stolína abychom za ním po zelené dojeli na Poznávací okruh U nás, přejíždíme Úpu, objíždíme vypuštěného Jindru a na mostě u školy se rozcházíme. Najeli jsme 37 km s převýšením 974 m.

24. 10. 2024

Tak jako každý rok, poslední akcí Šlapetáků před změnou času jsou tradiční „Mosty“ v Havlovičích a nejbližším okolí. Jsme tentokrát všichni: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Kraus (Zdeněk) Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Starý Mírek, Stará Milada, Stoklásková Mirka, Tohola Miloslav, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Roman Žatecký a jako milí hosté Jana a Eda Forejtníkoví.

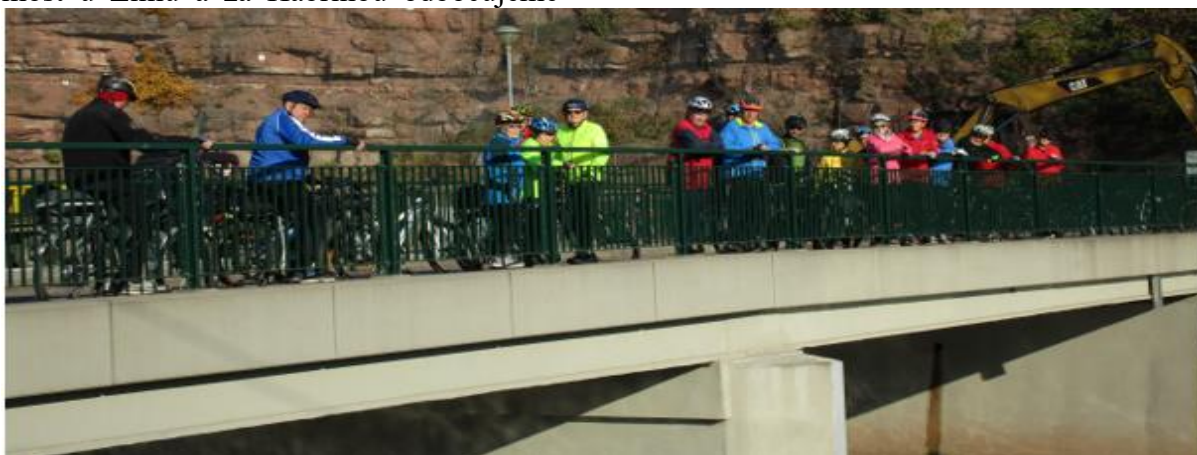

Z netradičního místa startu letos od Čápů vyrazíme přes most u školy k lávce se zákazem vstupu (Král Jiří), zpět a doprava přes dva mosty se sloupem a sochou sv. Jana Nepomuckého a pomníkem Josefa Regnera, pak kolem vypuštěného Jindry k mostu u Náchodce. Od něj se vracíme do Havlovice na silnici II/304, kde přejíždíme most u Zimů a za Habřinou odbočujeme

doprava a přes Lávkou stoupáme ke kapli sv. J. Nepomuckého, pak cestou na Popluží překonáváme potůček od Krákorky a míříme do Úpice. Zde si uděláme pod školou Lány smyčku postupně po třech mostech přes Rtyňku. Před mostem Svatopluka Čecha najíždíme na I/14, přejíždíme Most 2. odboje, abychom mohli odbočit přes lávku a pod Dlouhými záhony. Pak pokračujeme přes Veselku a kolem Penny na most přes Úpu a za ní provedeme druhou smyčku, tentokrát přes dva mosty Radečky. Odtud Toholovou novinkou po Máchově stezce do Suchovršic na betonový most na I/14 a po věšadlovém mostě zpět na cyklostezku 4090 až k nové ocelové lávce v Suchovršicích, kde si dáme VP.

Pak se vracíme po I/14, přejíždíme propustek potůčku z Končin a jedeme až do Úpice přes Most F. L. Riegra na poslední most Svatopluka Čecha. Pak už nás čeká jen cesta domů, abychom minuli všechny mosty u Juty.

Najeli jsme 23 km a 21 mostů.

25. 10. 2024

Šlapetu Havlovice je 25 let. A tak kromě: Hanky Čáповé, Hanky Dibelkové, Soňi Filipové, Evy Friebelové, Petra a Hanky, Radka a Irenky Hejnových, Alenky Kollertové, (Zdeňka) Karla Krause, Láďi a Věrky Luštincových, Jitky Rohanové, Mirka a Milady Starých, Mirky Stokláskové, Miloslava Toholy, Petra a Míly Vojtíškových, Romana a Hanky Žateckých, Edy a Jany Forejtníkových z Kuřimi jsme na oslavu v klubovně Sokola pozvali i dřívější členy a jako hosty předsedu TJ Sokola Havlovice z.s. Jaroslava Balcara a starostu s místostarostou obce Havlovice Petra Míla a Romana Čápa.

U čtrnácti videí sestavených ze skenů historických fotografií, psaných i tištěných kronik oslav kulatin a výřezů z dokumentací letních dovolených:

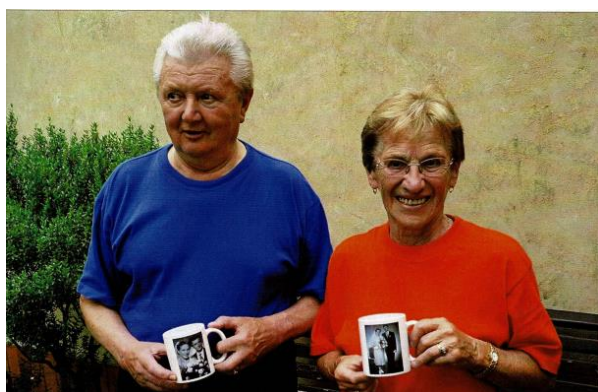
- 2010 – Prodloužený víkend – Ústí nad Orlicí – Koliba – Orlické hory,
- 2011 – Prodloužený víkend – Horní Maxov – Chata Jizerka – Jizerské Hory
- 2012 – Dovolená – Slavětín – Agropenzion Hájenka – Lounsko
- 2013 – Dovolená – Strmilov – Hotel Komorník – Javořická vrchovina
- 2014 – Dovolená – Popice – Penzion Pod Vinohrady – Pálava
- 2015 – Dovolená – Podhradí nad Dyjí – Králinda – Podhradské skály
- 2016 – Dovolená – Majdaléna – Hostinec U Pilaře – CHKO Třeboňsko
- 2017 – Dovolená – Bartošova Pec – Frýdštejn-Slapy – CHKO Český Ráj
- 2018 – Dovolená – Škrdlovice – Hotel U hrocha – CHKO Žďárské vrchy
- 2019 – Dovolená – Chabeřice – Tůmův Mlýn – Hornosázavská pahorkatina
- 2020 – Dovolená – Velký Osek – Motel U jezera – Mikroregion Polabský luh
- 2021 – Mníšek pod Brdy – Penzion U Kašných – Brdská vrchovina
- 2022 – Střelice – Hotel Kolchi – CHKO Litovelské Pomoraví

2023 – Dušníky nad Vltavou – Penzion Statek 1738 – Středolabská tabule
2024 – Opava-Kylešovice – Hotel Algar – Opavská pahorkatina
jsme zavzpomínali na společné chvíle a zážitky nejen v sedlech kol.

Vzpomněli jsme si a minutou ticha uctili i kamarády, kteří již s námi jezdit nemohou.

Zároveň jsme zakončili letošní organizovanou sezónu na kolech. Z 31 naplánovaných výletů jsme absolvovali 28 (2 x nás nepustil vytrvalý déšť, 1x dokonce povodeň a 1x jsme zajišťovali keterink na Olympiádě pro starší a dříve narozené v Havlovicích):

<i>Jméno</i>	<i>výlety – km</i>	<i>dovolená km</i>	<i>cekem km</i>
Čápová Hana	22x 691	197	888
Dibelková Hana	25x 803	197	1000
Filipová Soňa	17x 575	197	772
Friebelová Eva	19x 528	197	725
Hejna Petr	19x 594	197	791
Hejnová Hana	1x 31	197	228
Hejna Radek	19x 610	197	807
Hejnová Irena	20x 651	197	848
Kolertová Alena	2x 39	---	39
Kraus Zdeněk	25x 875	197	982
Luštinová Věra	24x 763	197	960
Luštinec Láďa	26x 793	197	990
Rohanová Jitka	17x 534	197	731
Stará Milada	11x 348	---	348
Starý Miroslav	11x 348	---	348
Stoklásková Mirka	14x 636	197	833
Tohola Miloslav	6x 198	---	198
Vojtíšek Petr	19x 604	197	801
Vojtíšková Mila	22x 464	197	661
Žatecký Roman	24x 762	197	959

